

ת"פ 21290/08/11 - מדינת ישראל נגד עתאד קבלאן

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 21290-08-11

05 מרץ 2015

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י מח"ש באמצעות עו"ד רונן יצחק

נגד

הנאשמים

(1. טליע רבאח)

2. עתאד קבלאן

ע"י ב"כ עו"ד קבלאן

(3. שמעון אוחיון)

(4. אשרף עלוש)

הכרעת דין - לגבי נאשם 2

1. נגד נאשם 2 (להלן גם: "**הנאשם**"), יחד עם שלושה נאשמים נוספים, הוגש כתב אישום המייחס להם מספר עבירות שעיקרן לקיחת שוחד תמורת העברת משאיות סחורה במחסום אל-ג'יב.

2. כתב האישום תוקן פעמים רבות בהתאם להסדרים אליהם הגיעו הצדדים, כפי שיפורט להלן, אך בעיקרו נטען כי הנאשם והנאשם 1 (להלן גם: "**טליע**", שניהם יחד: "**הנאשמים**"), שימשו בתקופה הרלוונטית מאבטחים בחברת "מודיעין אזרחי" במחסום אל-ג'יב הסמוך לגבעת זאב (להלן: "**המחסום**", "**המעבר**") ותפקידם היה, בין היתר, לאבטח את בעלי התפקידים ובאי המחסום ולמנוע פעילות חבלנית עוינת מכל סוג.

שוטר משמר הגבול עטא מרעי (להלן: "**עטא**") שימש בתקופה הרלוונטית, בין היתר, כמפקד המחסום.

במועד שאינו ידוע במדויק, עובר לחודש אפריל 2011 או בסמוך לכך, קשר הנאשם, יחד עם טליע ועטא (להלן ביחד: "**החבורה**") קשר עם הנאשמים 3-4 (להלן גם, ובהתאמה: "**שמעון**", "**אשרף**") להעברה שלא כדין של כלי רכב במחסום, ובעיקר משאיות עמוסות מטען שמקורו ברשות ויעדו ישראל, והכל תוך ניצול תפקידם וסמכויותיהם של חברי החבורה במחסום, ובעבור תמורה כספית מאת הנאשמים 3-4 (להלן: "**הקשר**"). על פי הקשר שנרקם, תאפשר החבורה מעבר 'חופשי' של משאיות - אותן נהג ברוב רובם של המקרים הנאשם 4 - במחסום, אל שטח ישראל, וזאת חרף העובדה שמספריהם של כלי המשאיות לא הופיעו ברשימת המורשים, ולמרות האיסור להעברת סחורות במחסום וללא שתיערך כל בדיקה ביטחונית של כלי הרכב כמתחייב, והכל כאמור בתמורה לסכומי כסף נכבדים שיועברו לחבורה על ידי הנאשמים 3-4 או מי מטעמם.

כתב האישום מפרט, במספר אישומים משתנים (בהתאם לכל אחד מהנאשמים), כיצד קיימו הנאשמים את הקשר המתואר.

3. כנגד עטא הוגש כתב אישום נפרד בת"פ 21180-08-11. עטא הורשע, על פי הודאתו, ב-49 עבירות של לקיחת שוחד, ב-49 עבירות של מרמה והפרת אמונים ובעבירה אחת של עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה במזיד, ונדון למאסר בפועל לתקופה של 7.5 שנים בניכוי תקופת מעצרו, מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, וקנס בסך ₪ 50,000 (גזר הדין צורף וסומן 14/נ).

בערעור שהגיש עטא (ע"פ 9145/11, ת/44), הועמד עונש המאסר לריצוי בפועל על 6.5 שנים.

4. בתחילת שמיעת ההליך הגיעו נאשמים 3-4 להסדרים עם המאשימה:

נאשם 3 הודה ביום 5.7.12 בעובדות כתב האישום המתוקן בחמישית, במספר עבירות של מתן שוחד, במספר עבירות של סיוע לעשיית מעשה העלול להפיץ מחלה, בעבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות, ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט. ביום 30.4.13 נגזר דינו למאסר של 30 חודשים ומאסר על תנאי.

נאשם 4 הודה במיוחס לו, והורשע בעבירות של סיוע למתן שוחד, סיוע לעשיית מעשה העלול להפיץ מחלה (שלושה אישומים), וסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. עונשו של נאשם 4 נגזר ל-27 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 10,000.

5. בהמשך הודיעו הצדדים על הסדר טיעון בנוגע לנאשם 1, לפיו הודה נאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן בשמינית, בנוגע לו בלבד וללא קשר למעורבים האחרים, והורשע ב-12 עבירות של לקיחת שוחד וב-12 עבירות של סיוע לעשיית מעשה העלול להפיץ מחלה. טרם נגזר דינו.

6. הכרעת דין זו נוגעת לנאשם 2 בלבד.

כבר עתה יאמר כי לאחר שבחנתי את כל העדויות והראיות הרבות שהונחו לפני, נחה דעתי כי יש להרשיע את נאשם 2 במיוחס לו בכתב האישום.

(א) כללי

כתב האישום המיוחס לנאשם:

7. כאמור, כתב האישום תוקן פעם אחר פעם, ולבסוף הוגש כתב האישום המתוקן ברביעית המייחס לנאשם את האישומים הבאים:

האישום הראשון - מפרט כיצד ביום 20.7.11 נערכו תיאומים, בין היתר באמצעות הטלפון ובידיעת החבורה, בנוגע להעברת משאית במחסום, עמוסה מטען שטיבו אינו ידוע, וסוכם כי מאחר שלמחרת עטא והנאשם משובצים למשמרת משותפת במחסום, תבוצע העברת המשאית במועד זה בסמוך לשעה 9:00. למחרת, יום 21.7.11, דקות לפני הגעת המשאית למחסום, ערך נאשם 3, בהנחיית הנאשם, סריקה במחסום, כדי לוודא שג'יפ חוליית הפיקוד המסייר באזור

עמוד 2

(להלן: "**החפ"ק**") אינו בקרבת מקום. בשעה 10:00 לערך הגיעה, משטח הרשות, משאית הנהוגה בידי הנאשם 4, עטא והנאשם, בדיעת נאשם 1, אפשרו למשאית לעבור את המחסום לשטח ישראל וזאת חרף העובדה שהמשאית לא הופיעה ברשימת המורשים ומבלי שנערכה למשאית ולתכולתה כל בדיקה ביטחונית. בהתאם לכך שילמו הנאשמים 3-4 סך של עד 3,000 ש"ח עבור כל כלי רכב שכניסתו אופשרה על ידי החבורה (להלן: "**התמורה**"), ואת התמורה שלשלו חברי החבורה לכיסם.

האישום השני - ביום 27.7.11 נערכו תיאומים להעברת משאית נוספת במחסום (להלן ובאישום זה: "**המשאית**") במהלך משמרת בה שובצו עטא והנאשם. כפי שסוכם מראש, ביום 30.7.11 בשעה 20:30 לערך, הגיעה משטח הרשות המשאית אותה נהג נאשם 4, נושאת מטען שטיבו אינו ידוע. עטא והנאשם אפשרו למשאית, בדיעת נאשם 1, לעבור את המחסום לשטח ישראל. כל אותה עת שהו בקרבת המחסום, במסגרת פעילות יזומה, אנשי מח"ש ואנשי יחידת הפיצו"ח. משהבחינו במשאית עוברת את המחסום ללא כל בדיקה, החלו אנשי מח"ש לעקוב אחריה באמצעות רכבם לכיוון כביש 443, ובמהלך הנסיעה הצטרפו אליהם, ברכב משלהם, גם אנשי יחידת הפיצו"ח. לאורך חלק מהנסיעה ליווה נאשם 3 את נאשם 4 הנוהג את המשאית, תוך שהוא נוהג ברכב פרטי מסוג הונדה. כתב האישום מפרט כיצד הורה רכב הפיצו"ח לנאשם 4 לעצור את המשאית בצד הדרך, כיצד לא שעה נאשם 4 להוראה ואף הגביר את מהירות נסיעתו, וכיצד ניהלו אנשי מח"ש ואנשי יחידת הפיצו"ח מרדף אחרי המשאית לאורך כביש בגין. במהלך המרדף ניסה נאשם 3, פעמיים, לחסום את רכבם של אנשי מח"ש, ובשל כך לא הצליחו לבסוף אנשי מח"ש לאתר את המשאית.

האישום השלישי - (מתייחס לנאשם 1 בלבד).

האישום הרביעי - מפרט כיצד בהמשך לקשר המתמשך, נערכו בין החבורה לנאשמים 3-4 תיאומים להעברת משאיות נוספות במחסום, וזאת בשבעה מקרים שונים, כאשר תמורת כל משאית שילמו נאשמים 3-4 לחבורה סך של 5,000 ₪. ואולם, נאשם 1 סיפר בכזב כי נתקבלה תמורה בסך 3,000 ₪ עבור כל משאית. עטא קיבל לידי סך של 1,000 ₪ עבור כל משאית שהועברה, והיתרה חולקה בין נאשמים 1-2.

האישום החמישי - נוסף על כל האירועים שתוארו לעיל, ובהתאם לקשר האמור, במועדים שאינם ידועים במדויק, בין החודשים אפריל ליולי 2011, בעשרות רבות של הזדמנויות נוספות בהן שימשה החבורה במחסום, אפשרה החבורה מעבר של כארבעים משאיות נוספות, עמוסות מטען שטיבו אינו ידוע, משטח הרשות אל שטח ישראל.

גירסאות הנאשם:

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום.

8. בהודעתו הראשונה, מיום 3.8.11 בשעה 18:01 (**ת/א1**), הכחיש הנאשם את הדברים המיוחסים לו. מסר כי הוא עובד כמאבטח מאז שנת 2007. עבד במספר מעברים ביניהם אל ג'ב. תפקידו לאבטח את כוח מג"ב או מ"צ שהם בודקים את העוברים במחסום. בכל משמרת באל ג'ב עובדים 2 שוטרי מ"צ, מג"בניק ו-3 מאבטחים עד השעה 21:00, ולאחר מכן ועד הבוקר יש רק 2 מאבטחים.

אין לו מספר משמרות קבוע, משתנה כל חודש. בדרך כלל עובד עם שוטרים קבועים במחסום, ביניהם עטא. מטרתם

לבדוק אנשים. המחסום הוא גם רגלי וגם לכלי רכב. מותר להעביר סחורה במחסום, אך תלוי למי. יש רשימת אנשים שיכולים להעביר סחורה, בתיאום עם המת"ק. בעקרון מותר להעביר כל סוג סחורה אך בתיאום. סחורה גדולה אסור להעביר בלי תיאום.

יש לו מכשיר פלאפון אחד. משתכר כ-7,000 ₪ בחודש.

את טליע הכיר במחסום לפני כ-5 חודשים, כשטליע נכנס לעבודה. בתקופה ההיא הוא כבר עבד באל ג'יב כשנה וחצי. חוץ מהעבודה נפגשו אולי פעמיים שלוש.

עטא הוא מהכפר שלו אבל הם חברים לעבודה בלבד. לא רואה אותו מחוץ לעבודה. כשהוא הגיע למחסום, עטא כבר עבד שם.

גם זאהי מהכפר שלו אבל הם לא חברים. עבדו יחד פעם אחת לפני כשנה וחצי במחסום אחר, ולא דיברו יותר מ"שלום שלום".

מכיר בפנים נהג משאית שמעביר סחורה לכפר אלחלילה. לא מכיר את שמעון או חיון או את אשרף אלוש.

תמלול החקירה הוגש **18/1**.

ביום 3.8.11 מסר הנאשם הודעה נוספת, בשעה 21:15 **(ת1/ב)**: הטלפון הנייד שלו נמצא ברשותו כשנה וחצי. בדיון הארכת המעצר שהתקיים זיהה את טליע ואת עטא אבל לא את שמעון, לא מכיר אותו. לא יכול להיות שעטא אומר עליו שהוא היה המוח מאחורי ההברחות. אין ביניהם סכסוך והם חברים לעבודה. עטא משקר אם הוא אומר עליו שהוא שטליע איימו עליו וגרמו לו להבריש משאיות דרך המחסום.

כשאמר "שברולט" או "הונדה" התכוון לסוגי רכבים. לא מבין מה הכוונה במילה "ניירות". אין להם קודים.

לא קוראים לו יוסף או יוסף.

מאשר שיום קודם לכן עטא דיבר איתו בטלפון ואמר לו לא לבוא לעבודה כי עצרו את נאשם 1 והוא הבא בתור. אבל זה שעצרו את נאשם 1 כחשוד בשוחד, לא אומר שגם הוא חלק מהחבורה. לא יודע למה עטא אמר לו לא לבוא.

בהודעה שמסר הנאשם ביום 7.8.11 **(ת1/ג)**, אחרי העימות שהיה לו עם עטא, מסר הנאשם שהוא לא ידע שעטא מבריש משאיות. אמר לנאשם 1 להיזהר מעטא כי גל רזון אמר לו שהוא חושד שעטא עושה משהו במחסום. שאל את גל במה מדובר וגל לא ידע.

יש לו מספר פלאפון אחד.

9. בבית המשפט העיד הנאשם כי הוא מהכפר בית ג'אן. לאחר השירות הצבאי עבד באבטחה בעוטף ירושלים במעברים. חזר על נהלי העבודה במחסום - מפקד המחסום נמצא בבדקה. אם יש שלושה מאבטחים אז אחד מהם

נמצא בבדקה, אחד בפילבוקס ואחד בש"ג. השוטרים הצבאיים נמצאים אחד ברגלי והשני בעמדת המג"בניק. התפקיד שלו למנוע פח"ע ואלימות. עבר קורס ספציפי לכך. יש עוד קורסים בחברה אבל הוא עבר קורס בידוק. הוצגה תעודת המאבטח המקורית שלו - **37/1**.

מעולם לא היה בקשר עם זאהי. פגש אותו רק פעם אחת, במחסום 404, וזה היה לשנייה אחת במהלך החלפת משמרת. שמע שזאהי נתפס במחסום מכבים על הברחת בשר, ולא התקרב אליו. כל מה שזאהי אומר עליו זה שקר.

גם עטא שקרן. גם בכפר הם לא היו חברים. לא קיבל מעטא כסף. עטא הוא זה שאחראי במחסום על הכפתורים. חוץ ממנו אף אחד לא יכול לגעת בכפתורים. לו עצמו אין בכלל גישה לכפתור. עוד לפני שהגיע לאל ג'י'ב שמע שעטא וזאהי מברחים. הם מוכרים בכל המעברים. בחיים לא דיבר איתם על עסקאות הברחה. בחיים לא דיבר עם עטא בשפת קודים. בחיים לא התעסק בהברחות ולא קיבל כסף. לפעמים הוא היה מעלה את נושא ההברחות מול הרבה אנשים, כמו גל רזון למשל, אבל זה היה בצחוק. דיבר אז גם על דברים נוספים כמו בניה לא חוקית. לא יכול להיות שהוא אמר לעטא ללכת לשירותים ואז העביר משאית בלי בדיקה, כי עטא הוא מפקד המחסום ולא יכול להיות שהוא אמר לעטא מה לעשות. לא הייתה לו זיקה לרשימת הרכבים. הרשימה נמצאת רק אצל עטא, מפקד המחסום.

אין לו כמאבטח סמכות להחליף שוטר ולבדוק רכבים. בחיים לא בדק רכב.

בעבר הגיע למחסום רמי גאבר. זה היה כשיצא יום אחד מהעמדה וראה שני אנשים, שחשב שהם שיכורים, מנסים לפרוץ את המחסום. הלך אליהם והם אמרו לו שהם רוצים לדבר עם המג"בניק או שיתן להם את המספר של טליע. לא נתן להם להיכנס למחסום כי מחובתו לעשות כן, אך נתן להם את המספר של טליע, ואז העיף אותם מהמחסום. לא הכיר את האנשים האלה. בסוף היום עטא אמר לו שהוא מכיר אותם.

הייתה פעם בה בא אליו אחד מהעובדים במחסום ואמר לו להביא משהו לעטא. ענה לאותו אדם שהוא לא מעביר דברים לעטא.

יש לו פלאפון אחד שתמיד היה ברשותו, ואותו סים כבר עשר שנים. מעולם לא החליף סים. לא יודע אם עטא זרק סימים. בכל משמרת עטא קיבל ממנו שיחה או שתיים כי טען לפניו שאין לו שיחות. הפלאפון שלו היה לפעמים בעמדה ולפעמים בש"ג. עטא היה מבקש ממנו שיחה, לוקח את הפלאפון והולך. תמיד נתן לעטא לדבר בטלפון שלו כי היו לו שיחות חינוך. לפעמים כשישב בש"ג, השאיר את הטלפון שלו בטעינה בבדקה, ואולי לקחו לו אותו. היה משאיר אותו שם עד שהוא היה מוטען. יש לו שיחות חינוך אז הוא הביא לכולם, אבל לא להרבה זמן. שיחה וזהו.

אף פעם לא היה לו סכסוך עם עטא ואף פעם לא איים על משפחתו. הוא, עטא ונאשם 1 חברים לעבודה, מעולם לא נפגשו בבית. אולי יצא פעם עם נאשם 1 לאיזה בילוי.

לעטא תמיד היו שני טלפונים ושניהם לא עבדו.

סדרן העבודה שלו הוא אבו עלא ממודיעין אזרחי, והוא זה שסידר לו משמרות.

רק מפקד המחסום, עטא, מחזיק במכשיר הקשר ורק מי שנמצא ממש סמוך אליו יכול לשמוע מה אומרים דרך המכשיר. בתוך הבדקה אין מכשירי קשר.

מעולם לא הזדהה בשם אחר. לא איים על עטא או על משפחתו. לא מכיר את שמעון אוהיון, לא נפגש איתו וגם לא שמע את השם.

מעבר אל-ג'יב - על המחסום ועל תפקידי המשרתים בו:

10. הנאשם טען כי לא ייתכן שהוא העביר משאיות במחסום ללא בדיקה, שכן בדיקת משאיות והעברתן כלל אינן בסמכותו. לדבריו, תפקיד המאבטח הוא אבטחה בלבד, ולא בדיקת אנשים או רכבים (ת/1(א)). כן העיד הנאשם כי עבר רק קורס של מניעת פח"ע ואלומות ולא של בידוק (עמ' 749, 798) וכי מעולם לא בדק רכב (עמ' 821). עוד הוסיף שמאבטח מוסמך לעשות חיפוש על אדם רק אם ראה עליו נשק או שראה שיוצאים ממנו חוטים של מטען. גם אם יגיע מישהו שנראה סתם חשוד, אסור למאבטח לגעת בו. רק הבודק אמור לבדוק. כך אומרים להם כל בוקר בתדרוך. הוא מוסמך לתפוס חפץ רק אם הוא בטוח בוודאות שהחפץ מסוכן כלומר: רק אם ישנה סכנת חיי אדם ממשית וודאית, כפי שזו סמכותו של כל אזרח בישראל (עמ' 950).

11. על המעבר (להלן כאמור גם: "**המחסום**"), ועל תפקידי המשרתים בו, ניתן ללמוד מעדויותיהם של בעלי התפקידים הבכירים בגזרת עוטף ירושלים:

12. אלעד גרבאווי - שימש בעבר כקצין המבצעים של המת"ק (מפקדת תיאום וקישור) של ירושלים.

העד נתן הסבר לגבי עוטף ירושלים ולגבי המחסום: לדבריו, כחלק מגדר הביטחון סביב יהודה ושומרון נבנו מספר מעברים, ביניהם המחסום דנן. למחסום זה ישנם שני תפקידים: הומני ובטחוני.

בכל הנוגע לפן ההומני, מעבר זה הוקם כדי לסייע לאוכלוסייה פלשתינית של שני כפרים: נבי סמואל ואל-חליילה, הנמצאים בצידה המערבי של הגדר. המחסום מאפשר מעבר של תושבי הכפרים לתוך הכפרים והערים הפלשתיניות ומחוצה להם, כאשר מטרת המחסום היא לשמר את מרקם החיים של התושבים בכפרים אלו. דרך המחסום עוברים אנשים ורכבים. כדי לעבור במחסום ברכב, על הרכב להיות רשום ברשימה שהעתקה נמצא במחסום. הרשימה מנוהלת על ידי המת"ק וכוללת את תושבי הכפרים, וזאת לאחר שאנשי המת"ק עברו מבית לבית בכפר ורשמו את שמות האנשים. מי שהוא תושב אחד הכפרים הללו וברשותו רכב, גם הוא וגם הרכב רשומים במחסום. כל רכב שמגיע נבדק שהוא צמוד לתושב אחד משני הכפרים ושהרכב משמש אותו. מעבר לתושבים אלה, ישנם תיאומים פרטניים אותם מבקשים תושבי הכפרים. הרשימה משתנה מידי שבוע. העד הגיש דוגמא של מספרי רכבים שאושר להם לעבור דרך המחסום - **ת/3**. הרשימה נכונה לאותו היום. בנוסף למעבר אנשים ורכבים פרטיים, ישנו מעבר של סחורות. כך למשל רשאים בעלי המכולות בכפרים להעביר סחורה מסוימת, עד כמות מסוימת ורק ברכבים מסוימים. בכל הנוגע לסחורה סיטונאית, זו אינה עוברת במחסום, אלא לאחר תיאום פרטני. הרשימה נעשית על ידי המת"ק, המכיר את האוכלוסייה ותפקידו להמליץ מי רשאי לעבור. ההמלצה מועברת למפקד הצבאי או הגזרתי, במקרה זה מדובר במפקד מג"ב עוטף ירושלים.

בנוגע לפן הביטחוני, מסר העד שמעבר אל-ג'יב הינו חלק מתפיסת הביטחון הכללית, שכן ברגע שאדם עובר את גדר הביטחון, אין דבר שיוכל להפריד בינו לבין ליבה של מדינת ישראל.

כאשר מגיע למחסום רכב שאינו נמצא ברשימה, ניתן להתקשר למת"ק ולהעביר את הרכב על בסיס תיאום פרטני, אך הדבר דורש סבב אישורים.

רוב הרכבים ברשימה קבועים, והרשימה מתעדכנת בכל פעם שיש צורך בכך. במידה שאחד התושבים מבקש להוסיף רכב לרשימה, מגיעים מהמת"ק ובוחנים את הבקשה. המלצת המת"ק מועבר למפקד מג"ב עטף ירושלים, ולאחר אישורו, הרכב מתווסף לרשימה. הרשימה הנמצאת במחסום היא הקובעת.

כל רכב שמגיע למחסום עם סחורה עובר בידוק: ראשית נבדק שהרכב נמצא ברשימה, לאחר מכן נבדק שיש לו אישור להעביר סחורה, ואז בודקים את הסחורה באמצעות הורדת הקרטונים, סריקתם והחזרתם לרכב.

מפקד המעבר הוא שוטר מג"ב הכפוף להוראות מג"ב ולא אליהם. נהלי הבידוק שלו נקבעים על ידי מג"ב. תפקידו של המת"ק להמליץ על העוברים במעבר, ושיקולי הבידוק אינם קשורים אליהם (עמ' 193 - 205).

הוגשה הודעתו של גרבאווי במשטרה, מיום 7.8.11 - **ת/3 (ה9)**.

13. **רפ"ק ליאור כהן** - מ"פ של פלוגת נ"ג בגזרת עוטף ירושלים.

הוגשה הודעתו של כהן במשטרה - **ת/15**, בה הסביר על המעבר: הוא האחראי על מעבר אל-ג'יב, המוגדר לאוכלוסייה מסוימת ומטרתו לאפשר קיום מרקם חיים. אנשים יכולים לעבור במחסום ברגל רק אם יש להם אישור. מי שיש לו אישור רגלי לא יכול לעבור עם רכב. האזרחים שיכולים לעבור עם רכב הם רק תושבי הכפרים נבי סמואל וחלאיילה. רק מי שרשום יכול לעבור ואין להם שיקול דעת בעניין. בכל משמרת במחסום ישנו שוטר מג"ב אחד, שוטר אחד או שניים של המשטרה הצבאית (להלן גם: "**מ"צ**"), וכמה מאבטחים. עד השעה 21:00 עובדים שלושה מאבטחים, ולאחר מכן רק שניים. המעבר פתוח בכל ימות השנה ובמהלך כל משמרת עובדים כ-6 אנשים במשך היום, ו-5 בלילה. במעבר עובדים גם כמה אנשי קבע, אך הם מתחלפים בין כמה מחסומים. תפקידו של שוטר מג"ב במחסום להיות אחראי על המ"צ ועל המאבטחים והוא האחראי על המחסום. מי שאמור לבדוק את הרכבים הוא שוטר מ"צ, אך לעיתים מסיבות של כוח אדם, המ"צ נמצא בבידוק הרגלי ואז שוטר המג"ב נמצא בבידוק הרכוב. המאבטח אמור לאבטח את שוטרי המג"ב והמ"צ בלבד, ולא לבדוק תעודות זהות או לבצע חיפוש. המאבטחים כלל לא עוברים הסמכה לכך. הם יכולים רק להסב את תשומת ליבו של השוטר. בכל יציאה למשמרת מקבלים השוטרים תדריך עם הדגשים וחיידוד הנחיות, אם יש.

בבית המשפט חזר כהן על הדברים. הוסיף כי ברשימת המורשים מופיע שם האדם, מס' תעודת זהות, מס' הבית, ומס' הרכב אם מדובר באישור רכוב. לאחר שהשוטר מוודא כי מדובר באותו אדם, רשאי האדם לעבור לתחום מדינת ישראל או לשטחים. מטרת המחסום מהפן הביטחוני לשלול פח"ע והחדרה של דברים שאסור להחדיר אותם מהפן הפלילי. במחסום מורשים לעבור כל הרכבים הפרטיים של תושבי הכפרים ועוד כמה רכבים חריגים שקיבלו אישור, כמו רופאים ומורים. כל הרשימה הזו מתנקזת למפקד העוטף, שחותם על הרשימה ושומר אותה אצלו 24 שעות. כל רכב שעובר במחסום צריך להיות רשום במת"ק.

העד שרטט את מבנה המחסום, **8/1**, והסביר: עמדת הבידוק נמצאת באמצע ובודקת לשני הצדדים: מכיוון השטחים לישראל ולהיפך. בחלק הקדמי של המחסום נמצא הפילבוקס ובו יושב תמיד מאבטח. בפילבוקס אין כפתורים לפתיחת שערים. למחסום יש שני שערים הידרואליים שסגורים כל הזמן, וכן בולרד שזהו מחסום היוצא מהקרקע. כל רכב שמגיע נעמד מול השער הראשון ונבדק מרחוק על ידי שוטרי מג"ב ומ"צ שיושבים בבדוקה ומזהים מרחוק את לוחית הזהוי.

לאחר שהרכב מזוהה השער נפתח, הרכב עובר, והשער נסגר מאחוריו. הרכב ממשיך לעמדה שניה בה יש שער זרוע ובולרדים עומדים. המ"צ והמאבטח יוצאים מהבודקה ובודקים את הרכב באמצעות בדיקת ת"ז, בדיקה שכל יושבי הרכב רשומים ברשימה ושגם הרכב רשום, ובדיקה של פנים בגאז' הרכב. אם מתעורר חשד נערכת בדיקה מעמיקה יותר. אם הכול תקין, הבולרדים מורדים והרכב ממשיך הלאה לכיוון שער הכניסה לישראל שהוא שער זרוע עם דוקרנים הידרואליים. שוטר המג"ב הוא השולט בבולרדים והוא זה שמחזיק ברשימת הרכבים המורשים. לשוטר אין שיקול דעת אם להעביר או לא להעביר מישהו שלא רשום ברשימה.

תפקידם של המאבטחים במחסום הוא לאבטח, ולא לבדוק תעודות זהות או לערוך חיפוש. דהיינו: לתת מענה לכל מה שמוגדר כאיום פח"ע או הפרעה, או ששוטר הורה לו. שוטר מ"צ אמור לבדוק את העוברים גם ברגלי וגם ברכוב, אך לפעמים מסיבות של חוסר כוח אדם יש רק שוטר מ"צ אחד, ואז מבצע גם שוטר מג"ב את פעולות הבידוק. כלומר: במשמרות כאלה מאבטח אחד נמצא בפילבוקס ומאבטח שני נמצא בעמדה הקדמית, ובעמדה האמצעית יושב שוטר מ"צ. כשוטר בודק מישהו הוא לא יכול להיות בקשר עין עם מה שקורה מסביב, ולכן ישנה אבטחה. השוטר עומד ובודק, והמאבטח מאבטח אותו. המאבטחים אחראים גם על האבטחה ההיקפית של המחסום. במשמרת בה יש שלושה מאבטחים, אחד מהם עומד בעמדה הקדמית, השני נמצא עם השוטר, והשלישי נמצא בעמדת התצפית בפילבוקס. אם מאבטח רואה או חושד ברכב מסוים, הוא אמור לתת מענה לאירוע הפח"ע שהוא חושד בו - לצעוק לו לעצור או לצעוק לשוטר לסגור את המחסום. אם חלילה מאבטח נמצא בעמדה ויורים אליו, הוא לא יחכה לשוטר אלא ירה לבד. כשמגיע חשוד למחסום המאבטח יכול להגיד לו לעצור ולהמתין, אבל אין לו סמכות לבדוק רכבים או חשודים, אלא צריך להמתין לשוטר, מ"צ או מג"ב, שיערוך את החיפוש. מצב בו שוטר יורה למאבטח לערוך חיפוש במשאית, יקרה בסיטואציות חריגות בלבד, כי ההנחיות שלהם לשוטרים לתת למאבטח רק לאבטח. אם משאית עוברת במחסום, סימן שהיא קיבלה אישור של שוטר מג"ב או מ"צ. לא של מאבטח כי לו אין סמכות להעביר.

בכל משמרת מתבצעים תדריך ותרגולת לכולם, כולל המאבטחים. מפקד המחסום מפקד גם על המאבטחים. גם מפקד תורן מגיע למחסום ונותן תדריך לכלל המחסום. הם לא מכשירים את המאבטחים, אבל המאבטחים מתיישרים במעבר לפי ההנחיות שלהם. אם ביום מסוים אין בכלל מאבטחים ובמקומם באים שני שוטרי מג"ב, המחסום יתנהל באותה דרך. סידור העבודה של המאבטחים הוא באחריות מודיעין אזרחי. סידור העבודה של שוטרי מ"צ מתנהל על ידי הפלוגה של מ"צ. סידור העבודה של שוטרי מג"ב מתנהל על ידו. הגיש לדוגמא סידור עבודה שהוא ערך, גם של המאבטחים וגם של שוטרי מג"ב - **ת/16**. סידורי העבודה של המאבטחים לא מגיעים אליהם, אבל הם כן מנהלים אצלם רישום של כל משמרת בה נכתב מי המאבטחים שעבדו בכל יום.

בכל משמרת ישנם שלושה סיורים בגזרה וגם מפקד תורן. החפ"ק הוא ראש המשמרת ומפקדו יבצע תרגולת לכל המערך.

לא יכול להיות מצב בו משאית עוברת את המחסום, מתחילתו ועד לסופו, ונכנסת לישראל בלי שלחצה על הברקס. ההנחיות הן לבדוק כל רכב, והמשמעות היא שהרכב עצר. אז בודקים שהאנשים שיושבים ברכב הם אלה שרשומים ברשימה, לאחר מכן בודקים שהרכב עצמו מופיע ברשימה, ואז בודקים אם יש תצרוכת ביתית. אין במחסום מעבר של סחורות ולא מדובר על משאיות. אין אצלם כלל משאיות עם סחורות.

רכב שלא נבדק זו עבירת משמעת.

בעבר פנו אליו מספר פעמים בנוגע להתנהלות חריגה במעבר, הוא ביצע ביקורת ומצא את המאבטח יושב בחדר קפה

עם לפ-טופ. מדובר במקרה חריג. בהמשך, בסביבות חודש אפריל, פנה אליו המפקד שלהם ואז התחילו לעלות חשדות. חושב שמי שדיווח להם היה עתאד. באותה תקופה עטא היה השוטר במחסום אבל לא זכור לו שהוא קיבל אינפורמציה מדויקת לגביו. הייתה תחושה שמשהו קורה, אבל לא הובאו לידיעתו שמות ספציפיים. לאחר החשדות שעלו הוא פנה לקצינת תלונות הציבור שלהם, שהפנתה אותו למח"ש, ומשם הכול התגלגל (עמ' 253-299).

14. יהודה יהושע - בתקופה הרלוונטית שימש כמפקד עוטף ירושלים.

הוגשה הודעתו של העד במשטרה מיום 8.8.11 (ת24): מסר כי מתוקף תפקידו הוא אמון על מניעת כניסת פח"ע לירושלים. כל עוטף ירושלים מושתת על גדר וחומה, מעברים ומחסומים, כאשר ישנם 17 מחסומים. מרגע כניסתו לתפקיד הוא הדגיש כל הזמן שמהעברים הם נקודת התורפה בהיבט של חיכוך הכוחות שלהם עם גורמים עוינים ועם כל מה שנוגע לקבלת שוחד, שכן המעבר הוא מקום קלאסי להכנסת גורמי טרור. על השוטר הניצב במחסום מוטלת אחריות לאומית, ואם הוא מועל בתפקידו, הוא מועל בכל מה שקיים בעוטף. כל הלוחמים והשוטרים מודעים לסיכונים.

הוגשה עדותו של העד בת"פ 21180-08-11 (התיק שהתנהל נגד עטא - ר.פ.פ.) (ת25), בה הסביר את תפקידו של עוטף ירושלים. הדגיש כי ערך שיחות רבות עם שוטרים בנוגע לסיכונים שבלקחת שוחד במחסום ובנוסף השוטרים עוברים סדנאות בעניין ובהם, בין השאר, מוצגים להם סרטים על שוטרים שחשבו שהם מעבירים במחסום ביצים ולמעשה הועברו מטעני חבלה. השוטרים במחסום מקבלים תמריצים ומשולם להם שכר גבוה. ובכל מקרה, מצבו הכלכלי של שוטר ספציפי אינו רלוונטי לאחר שהוא נשבע למדינת ישראל.

בעדותו בתיק הנוכחי (עמ' 458-476) התייחס העד לרשימת הרכבים המורשים שהוגשה (ת3א). מדובר ברשימה שמכין המת"ק וזאת לאחר שנבדקים כל שם ורכב: מי הנהג, מה הקשרים שלו, מה הוא מכניס וכו'. לאחר תהליך סדור, הוא זה שמאשר את הרשימה. הרשימה נמצאת אצל מפקד המחסום וגם אצל השוטרים הצבאיים, אבל בדרך כלל כל המערך מכיר את הרשימה. לרוב המאבטחים הם קבועים כך שהם מכירים את הרכבים ואת האנשים שעוברים. מעבר אל-ג'יב הוא מעבר אינטימי עם רשימה מאד ספציפית של אוכלוסייה כך שלפעמים יש חריגים אבל לרוב הרשימה קבועה.

בנוגע למאבטחים, ציין כי הם חלק אינטגרלי מהמעבר ונמצאים בפיקודו. שיבוץ המאבטחים נעשה על ידי חברות האבטחה, אך גם הם כפופים אליו. הסדרן של החברה האזרחית קובע איזה מאבטח יעבוד באיזו משמרת, אך הכול בידיעתם ובדרך כלל הם יודעים כל מאבטח היכן הוא משובץ. כל המערך מקבל בכל משמרת תדריך וכולם כפופים להוראותיו. בכל יום יש כינוס ותדריך לפני כל כניסה למשמרת, והוא, כמפקד העוטף, נותן הערכת מצב שהיא בדרך כלל שבועית. יש נוהל כתוב.

הפיקוד על המחסום נמצא באחריות מג"ב, את הבידוק עושה המשטרה הצבאית, ותפקידם של המאבטחים לאבטח כל מה שקורה במעבר. למאבטחים יש סמכות לעכב ולתשאל והם עובדים לפי סימנים מחשידים. בנוסף, בכל משמרת יש פיקוד חפ"ק שתפקידו לבקר את כל מערך המשמרת. הוא מסייר בשטח עם רכב ובודק. בדרך כלל התפקידים מוגדרים, אך יכול להיות מצב שמאבטח מעביר רכב בהיסח דעת של המפקד. לכל אחד במחסום יש אחריות לאומית והוא יודע שהמאבטחים הם נקודת התורפה. וכך סיכם: **"כולם נמצאים במחסום, בסוף התפקיד של כולם, כולל המאבטחים, כולל השוטרים כולל השוטר מג"ב כולם... זה תפקידו של כל אחד להיות ערני לאיום הפח"ע"** (עמ' 460-471).

15. הוגש מזכר מיום 7.8.11 של החוקר אלבאז ווליד (ת/3 (מ55)), המתעד את אופן גביית ההודעות וקבלת סידורי העבודה ודו"חות המשימה. כן נאמר במזכר שבמהלך הפגישה עם אלעד גרבאווי נשאל אלעד האם ניתן לדעת אם רכב מסוים היה מורשה כניסה ובוטל, ואלעד ענה שלא כי העדכונים נעשים בתכנת אקסל ולא במערכת.

16. על תפקיד המאבטח במחסום העידו גורמים רבים נוספים:

עטא: תפקיד המאבטחים הוא לאבטח פח"ע בלבד. מי שבדק את המשאיות זו המשטרה הצבאית. גם לו עצמו אסור לבדוק. המאבטחים גם לא אמורים לדבר עם אזרחים שנכנסים, והמשמרות שלהם מסודרות באמצעות האחמ"ש שלהם (עמ' 609-608). בהמשך הוסיף עטא כי למאבטח יש שליטה על השער (עמ' 615), וכשהוא כמפקד המחסום, או כל מפקד אחר, נכנס לשירותים, המאבטחים מחליפים אותם ובודקים במקומם את הרכבים. לדבריו, אם ליאור כהן אמר שמאבטח לא מוסמך לעשות פעולות אלו, כנראה שהוא לא מעודכן במה שקורה בשטח (עמ' 644).

גיא אשר: יודע שהמאבטחים הם עובדים של חברת מודיעין אזרחי אך בנוסף הם מקבלים ממשטרת ישראל תעודות סמכויות ספציפיות. למיטב ידיעתו, תפקידם מוגדר לטובת אבטחת המחסום כך שאם השוטר הולך לשירותים, המאבטח בודק במקומו (עמ' 245-247).

עדויות עובדי המעבר

17. הוגשה הודעתו של גל רזון מיום 8.8.11 (נ/35):

עבד כמאבטח במחסום אל ג'יב כשנה וחצי, אחר כך טס לחו"ל לכמה חודשים ומאז שחזר לארץ, לפני כחודשיים, הוא עובד שוב במחסומים, לפעמים באל ג'יב. מכיר את נאשם 2, הוא חבר לעבודה. את נאשם 1 הכיר רק אחרי שחזר מחו"ל כי הוא חדש. את עטא, מפקד המחסום, הכיר מזמן וגם עכשיו יצא להם לעבוד יחד כמה משמרות אבל לא דיברו. הוא לא יודע כלום על ההברחות במחסום. זה הפתיע אותו. לא שמע פעם מישוה משלושתם מדבר על הברחות או מעביר כסף או משאיות ללא בידוק. הוא לא כל כך קשור לשלושת אלה ולא חבר שלהם. בתקופה לפני שטס, בסביבות ספטמבר או אוקטובר, היה סיפור עם עטא, שלא ידעו בדיוק מה הולך, אבל הוא וחברה שלו, שגם עבדה במחסום, התריעו לליאור המ"פ כי לפעמים באו אנשים ורכבים שלא היו צריכים לעבור. ליאור אמר להם שהם ישימו לב, וזהו. לפני שבועיים אמר לנאשם 1 שישים לב לעטא כי משהו חשוד איתו, אבל זה סתם צירוף מקרים שאחרי שבועיים התפוצץ הסיפור.

מה שעורר את חשדו זה שלפעמים היה מגיע רכב לא רשום, ועטא פשוט היה לוחץ על כפתור ונותן לו לעבור. לא זוכר כמה פעמים זה קרה ולא זוכר שראה משאיות. לא חושב שבכלל מותר להעביר משאיות באל ג'יב אלא מורשים. המג"בניק הוא שאחראי על מי אמור לעבור כי יש לו רשימה. כשמגיעה משאית מורשית, חובה לערוך בידוק, כל רכב שמגיע צריך לבדוק אלא אם זה רכב או"ם. בעקרון חייל מ"צ בודק, וכשנגמר הלחץ אחד מהם יוצא החוצה והשני נשאר בבידוק. התפקיד שלו כמאבטח זה לאבטח אותו. לא הזהיר את נאשם 2 מעטא, נאשם 2 כלל לא עבד איתו כי הוא עבד בבוקר ונאשם 2 עבד בלילות. שבועיים לפני שזה קרה, הוא יודע שהפרידו בין הנאשמים 1-2 במשמרות. עטא לא הציע לו לעבוד איתו בהברחות, הם בכלל לא מסתדרים ולא היו חברים. אפילו לא אהב להיות איתו ביחסי עבודה. לא ניסה לברר האם לרכבים שהעבירו היו היתרים, זה בכלל לא עבודתו, הוא אמור רק לאבטח.

18. דניאל יצחק - שירת שנה במחסומים כשוטר צבאי.

הוגשה הודעתו מיום 8.8.11 (34/נ): שירת בכמה מעברים, ביניהם אל ג'יב. במחסום זה עולים בדרך כלל שני שוטרי מ"צ, ואם אין מספיק כוח אדם אז רק אחד. ההנחיה היא ששני השוטרים בודקים ברגלי והמגב"ניק ברכוב, אבל עכשיו מפקד העוטף שינה את ההנחיה ועכשיו כשבאים שני מ"צ, אחד נמצא ברכוב ואחד ברגלי. הוא עצמו היה עומד באל ג'יב בעמדה של הרגלי. בעמדה של הרכוב, יש מגב"ניקים שבודקים ויש כאלה שלא כי הם מכירים את אלה שבאים כל יום. כעקרון המ"צ צריך לצאת לבדוק כל רכב שמגיע, למעט רכבי או"ם. בודקים את הבגאז' ובזמן הזה המאבטח אמור לאבטח. אבל יש מג"בניקים שלא בודקים. המג"בניק אמור לבדוק ברשימה אם הרכב מורשה. לא מכיר את המאבטחים בשם, רק בפנים. מעולם לא ראה משאיות עוברות במחסום. כל הזמן קורה שרכבים עוברים בלי בידוק, את הרוב לא בודקים. יש מאבטחים ומג"בניקים די קבועים שמכירים את רוב האכלוסיה. מהעמדה שלו הוא יכול לקלוט רכב נוסע לכיוון המחסום, אבל הוא לא מתעסק בזה אלא רק באנשים שבאים ברגל. אף פעם לא ראה מאבטחים מעבירים כסף לשוטר או הפוך. גם לא רואה כלום כשהוא בתוך העמדה. יצא לו לראות כמה פעמים אנשים על אזרחי שמדברים ערבית עם המג"בניק, אבל לא זוכר רכב פרטי נכנס למחסום ובו חבר של מאבטח או של מג"בניק.

בבית המשפט אישר העד את דבריו בעדות. הוסיף שיועד שזה לא בסדר שבמחסום עברו רכבים בלי בידוק, אבל גם מפקדי המחסום העבירו חלק מהאנשים שהם מכירים. ברור לו שזה לא מסתדר עם ההנחיות (עמ' 769).

19. מיכאל בר - בן 21, בתקופה הרלוונטית שירת במעברים.

הוגשה הודעתו מיום 8.8.11 (33/נ): תפקידו לעשות בידוק על פלסטינאים שמעוניינים לעבור מהשטחים לישראל. עובד בכמה מעברים, ביניהם אל ג'יב. באל ג'יב עובדים משמרות של 12 שעות. עד השעה 18:00 נמצאים שם שני שוטרי מ"צ, ולאחר מכן ועד 06:00 יש רק מ"צ אחד. באל ג'יב יש שתי עמדות: הרכוב, שם נמצא המג"בניק, והשרווול שזו עמדה רגלית ושם נמצא בדרך כלל המ"צ. בשרווול בודקים תעודות במחשבים והיתרים. זה מחסום סטאטי. בודקים ניירת מול המחשב. יש קלסר עם רשימת המורשים. בעמדה זו לא בודקים רכבים אלא רק הולכי רגל. העמדה של הרכוב זו הבודקה ושם נמצא מ"צ. כשאין רכב לבדוק, המ"צ נמצא בבודקה וממתין. כשמגיע כלי רכב, המ"צ יוצא עם מאבטח, ניגש לרכב ובודק ת"ז. גם שם יש קלסר עם רשימת מורשים, ובו כתובות לוחיות הזיהוי של הרכבים ות"ז והשמות הפרטיים של האנשים. כשאין עומס, מ"צ אחד משתלט על העמדה ברגלי, והמ"צ השני עוזר למג"ב ברכוב. המאבטח אמור לאבטח בלבד. אם יש בעיות אצל המ"צ, הוא מפנה אותן למג"בניק שהוא מפקד המחסום. לא יודע אם יכול להיות מצב בו רק המגב"ניק מתעסק עם רכבים והמ"צ לא יעשה כלום. לא נמצא שם כל כך הרבה זמן כדי לדעת. כדי לעבור לרכוב צריך לקבל את אישור המג"בניק. לא זכור לו שראה משאיות עוברות באל ג'יב. עוברים שם טרנזיטים ועוד מכוניות. זה מחסום קטן כך שאין סיכוי שמשאית תעבור במשמרת שלו בלי שישים לב, אא"כ נמצא בעמדת הרגלי כי שם הראיה מוגבלת לכיוון הרכוב. אבל אם נמצא ברכוב, אי אפשר לפספס משאית שעוברת. אם למשאית או כלי רכב יש תעודת דיפלומט, דבר חריג, לא צריך בידוק. אם הנהג מוכר לפעמים זה נתון לשיקול דעת האם לבדוק, וגם על סמך ניסיון. יש מצבים שהוא העביר כלי רכב בלי בדיקה. למשל אם האדם רשום כמורשה וגם הרכב לא מעורר חשד. יכול להיות חריג בו יעבירו רכב שלא מופיע ברשימת המורשים, אם עולים למת"ק ומבררים. את זה עושה המג"בניק. קרה לו שרכב לא היה רשום אצלם בקלסר, אבל כן נרשם אצל המת"ק. לא מכיר שוטרים ומאבטחים במחסום הזה באופן אישי. ככל הידוע לו, אסור להעביר סחורות כמו ביצים ובשר באופן מסחרי. לא יודע על הברחות במחסום.

העד אישר בבית המשפט את דבריו במשטרה. הדגיש שהוא רק מילא פקודות ואין לו כל סמכות פיקודית (עמ' 766).

20. להגנתו של הנאשם העיד יוסף חטיב -

בשירות הצבאי שירת בגדוד חרב ולאחר מכן החל לעבוד כמאבטח במעברים בעוטף ירושלים. הציג את תעודת המאבטח שלו - **נ/38**. כדי לקבל תעודה זו עבר קורס עוטף מתקן. תפקידו של מאבטח הוא למנוע פח"ע ולאבטח חיילים. חתום על הסכם העסקה במודיעין אזרחי והסבירו לו שהוא רק מאבטח ולא מתערב בדברים אחרים.

נעצר ביום 3.8.11, עד אותו יום עבד באל ג'יב 6 ימים. לא יודע על מה נעצר. בחיים לא היה מעורב בהברחות ולא היה שותף בשיחות. לא מכיר את הנאשמים אישית חוץ מהנאשם שהוא גיסו. לא יודע אם במחסום יש עוד מאבטח בשם יוסף.

כשבוע לפני המעצר העבודה שלו במחסום הייתה רגילה. הוא לא התערב בעבודה של המג"בניקים. אסור להם בכלל לתפוס או לבדוק מישהו.

הנאשם לא שילם לו כסף. לא יודע אם מותר להכניס במחסום משאיות אבל גם אם מישהו הכניס הוא לא יודע על כך. לא בדק משאיות. באל ג'יב עבד במשמרות לילה של 12 שעות, ישב בפילבוקס או בעמדת הש"ג. הקשר שלו לבדוקה היה רק אם היה צריך לבקש משהו או לעדכן את המג"בניק. תפקידו של המג"בניק, שהוא מפקד המעבר, הוא להכניס את המשאיות במחסום. תפקידו של המ"צ זה בידוק. לא יודע אם המג"בניק מעביר משאיות וגם אם היה רואה זה לא העסק שלו. לא שמע בקשר שמישהו מעביר משאיות, אבל לא שומע את הקשר כל הזמן. לא הנאשם סידר לו את המשמרות אלא סדרן. עבד עם הנאשם כמה משמרות.

21. כן העידה רנית בן קימון, מנהלת כוח אדם בחברת מודיעין אזרחי, החברה בה הועסק הנאשם:

העידה כי העובדים יוצאים להכשרות, בסופן הם מקבלים תעודת מאבטח. מדובר בתעודה סטנדרטית. בצד אחד יש תמונה, פרטי המאבטח, תעודת זהות, שם מלא, תוקף והמתקן בו הוא עובד. הצד האחורי של התעודה זהה לכולם ובו מופיעות סמכויות המאבטח כפי שמעניקה המשטרה. למאבטחים יש תעודה ירוקה, ולבודקים ביטחוניים תעודה אדומה (עמ' 738-740).

במהלך עדותה הוצג צילום תעודת מאבטח של הנאשם - **ת/42**. בצד האחורי של התעודה נאמר: "סמכויות מאבטח לפי חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח - 1998" כאשר הסמכויות הן: חיפוש; דרישת הזדהות; תפיסת חפצים העלולים לפגוע בביטחון הציבור שהתגלו אגב החיפוש, במקרה של סירוב לדרישת הזדהות ולחיפוש או לתפיסת חפץ, במקרה של סירוב לחיפוש; סמכות עיכוב.

כאשר הוצגה לעדה תעודת מאבטח לדוגמא של חברת החשמל - **נ/27**, עליה מצוין: "סמכויות מאבטח לפי חוק סמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, התשס"ה - 2005", מסרה העדה שאינה יודעת של מי התעודה הזו. התעודה שהיא הציגה היא תעודה ישנה כאשר התעודה שהוצגה לפניה הינה תעודת מאבטח חדשה. הנאשם טען לגבי התעודה כי זו תעודה של אדם המוסמך לעשות הכול, לרבות בידוק ויכול לשלוט במתקן כולו. אך הוא עצמו לא עבר קורסים כאלה אלא רק של אלימות ופח"ע (עמ' 798).

יצוין כי קרוב לסיום המשפט, הסתבר שבידי הנאשם הוחזקה תעודת המאבטח המקורית שלו, נ/37, וזו הוגשה על ידי ההגנה רק בשלבים אחרונים של המשפט. התעודה לא הוצגה לעדה.

22. מהעדויות דלעיל עולה כי תפקידו הרשמי של המאבטח במחסום, לאבטח את השוטרים בעת שהם מבצעים בידוק ביטחוני ברכבים או באנשים המבקשים לעבור את המחסום. עם זאת, מהעדויות עולה כי לעיתים, למשל במקרה בו מול המאבטח עומד איום ממשי ואין לו זמן לקרוא לשוטר (כפי שהעיד ליאור כהן), או בזמן שמפקד המחסום לא נמצא (כפי שהעיד עטא), יכול גם המאבטח למלא את מקום השוטר.

הצדדים נחלקו בשאלה מכוח איזה חוק מקבלים המאבטחים את סמכותם, מכוח החוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, תשנ"ח-1998 (כטענת המאשימה), או מכוח חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, תשס"ה-2005 (כטענת הנאשם), כאשר כל צד הגיש דוגמא אחרת של תעודת מאבטח של הנאשם. לעניין זה אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם, התואמת את התעודה המקורית שבידי הנאשם, נ/37, אם כי לגבי שאלת תפקידו, אין הבדל בין התעודות, שכן שתי התעודות שהוצגו מציינות, בצד האחורי של התעודה, אותן "סמכויות מאבטח", כאשר סעיף א' מורה כדלהלן: **"א. חיפוש: על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים"**, ובהמשך מפורטות סמכויות נוספות של המאבטח: דרישת הזדהות, תפיסת חפצים, סמכויות במקרה של סירוב לדרישת הזדהות לחיפוש או לתפיסת חפץ, ואף סמכות עיכוב.

וראה סעיף 3 לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, עליו מסתמך הנאשם, המסדיר את סמכויותיו של מאבטח.

מכאן, כי סמכויותיו של המאבטח הינן רבות יותר מאבטחה, ולפיכך אני דוחה גרסתו של הנאשם בעניין זה.

על החשדות סביב האירועים במחסום:

23. על החשדות שהתעוררו בקרב גורמי המשטרה בנוגע לפעילויות שנעשות במעבר אל-ג'יב, חשדות שהובילו לפתיחת החקירה בעניין, ניתן ללמוד מעדויותיהם של מספר חוקרים במחלקה לחקירות שוטרים:

סנ"צ שי קובנטור - ראש מפלג מודיעין במח"ש.

קובנטור העיד כי זמן רב לפני שהפרשה התגלתה הם קיבלו ידיעות בנוגע להברחות במחסום. בשלב מסוים הוחלט כי יש מספיק ראיות, והחל איסוף מודיעיני שכלל, בין השאר, התקנת עמדות האזנה. בנוסף נערכו תצפיות, פגישות עם סייענים ועוד. הוא ניהל את החקירה הסמויה, והם עבדו במקביל ליחידת הפיצו"ח. ידעו כי מוברחות תבניות ביצים שמועברות לסוחר ביצים ירושלמי, וחושב שהבריחו גם בשר. לא זכור לו שכבר שנה לפני התפוצצות הפרשה הוא שמע שמות ספציפיים של אנשים המעורבים בהברחות (עמ' 402-403).

גיא אשר - חוקר מח"ש. בתיק זה תפקד כסגן ראש צוות.

העיד כי לא זכור לו התאריך בו החל לחקור את הפרשה, אך כמעט בכל רגע נתון הוא יודע על מודיעין לגבי הברחות במחסומים. עוטף ירושלים "מוכה" בעניינים אלה וכל הזמן ישנה עבודה מודיעינית על המחסומים (עמ' 223).

24. בנוסף, פועלת בגזרה גם יחידת הפיצו"ח - פיקוח על תנועת מוצרים מהחי והצומח.

על עבודת היחידה העיד עובד היחידה נר חבר (עמ' 161-164):

מטרת היחידה מניעתית - למנוע הכנסת מוצרים מהחי והצומח לשטחי ישראל. ליחידה ישנו גם אגף עונשי שכן היחידה חוקרת ותובעת ואף מוסמכת להטיל קנסות על עבריינים ולהגיש כתבי אישום. היחידה מפעילה מודיעין והגיעו אליהם מידעים רבים הנוגעים להעברות תוצר מהשטחים לישראל. כך היה גם בנוגע למעבר אל ג'יב, שזהו מעבר בו לא אמורה לעבור כל תוצרת. הוא לא יכול לומר מתי הגיעו אליהם המידעים בנוגע למעבר זה, אך הוא עצמו נכנס לעניין כ-4 שבועות לפני פיצוץ הפרשה.

במקרה זה היחידה העבירה את החומר למח"ש, והיה ביניהם שיתוף פעולה. עובדים של היחידה, יחד עם עובדים ממח"ש, פיקדו על המבצע.

25. לאור מידעים אלה החלה המחלקה לחקירת שוטרים בביצוע פעולות חקירה הכוללות, כאמור, האזנות סתר, מחקרי תקשורת וצילומים.

(ב) ראיות המאשימה - כללי:

26. המאשימה נסמכת בעיקר על עדויות חבריו של הנאשם למחסום, צילומים שנעשו במחסום, האזנות סתר ומחקרי תקשורת.

עדויות המעורבים בפרשה:

27. עטא מרעי - אחד משותפיו של הנאשם למעשים - בעבר שירת כשוטר במשך 14 שנה, מתוכן פיקד על מעבר אל-ג'יב במשך 3 שנים. כיום הוא אסיר. עדותו מהווה ראיה מרכזית נגד הנאשם.

עדות עטא בבית המשפט:

הסביר על המעבר ונהלי העבודה בו: למחסום ישנם שני שערים, קדמי ואחורי, והשליטה עליהם היא מהבודקה ונעשית על ידי שוטר. גם למאבטח ישנה שליטה על השער. אחד מהשערים ידני. אפשר ללחוץ על כל הכפתורים יחד ואז כל השערים נפתחים. כאשר מגיע רכב פותחים את השער, מכניסים את הרכב ובודקים אותו. הוא היה יושב בבודקה, מאבטח אחד יושב איתו והשני בפילבוקס. מאבטח שלישי יושב בש"ג. שוטרי המ"צ נמצאים אחד בבידוק הרגלי והשני ברכוב. עטא שרטט את המעבר - **16/1**.

הכול התחיל כשהוא והנאשמים ישבו במעבר ודיברו על הברחות, נאשם 1 הציע שגם הם יעשו את זה במעבר ואז זה זרם. אחד סגר עם הסוחרים והאחרים עזרו. נאשם 1 היה המוח. ההברחות היו בערך חצי שנה. בכל משמרת העבירו 2

משאיות, והיו 12 משמרות בחודש. לא יודע כמה משאיות הבריו, אבל זה לא היה 50. במחסום יש שני שוטרי מ"צ שעושים בידוק, ושניים או שלושה מאבטחים. המ"צ מכניסים את הבאים לשרוול לצורך בידוק רגלי, והם אלה שתופסים את בדיקת הרכוב. התפקיד של הנאשמים זה אבטחה בלבד. מי שבודק את המשאיות זה רק המשטרה הצבאית. התפקיד שלו זה לאשר העברת משאיות. מאבטחים לא אמורים לדבר עם אזרחים שנכנסים. אין נוהל כתוב בו נאמר למי עובר הפיקוד בזמן שהוא נכנס לשירותים, אבל בדרך כלל בזמן זה המאבטחים מחליפים אותו ובודקים את הרכבים במקומו. אם ליאור כהן אמר שמאבטח לא מוסמך לעשות זאת, כנראה שהוא לא מעודכן במה שקורה בשטח.

את כל המשאיות העביר עם השותפים שלו הנאשמים. הוא והנאשמים סידרו שיהיו יחד במשמרת. בתקופה של ההברחות התעקש לעבוד במעבר רוב הזמן, ועם הנאשמים. בהתחלה קיבלו 450 ₪ עבור כל משאית, ולאט לאט הסכומים עלו. על כל משאית קיבל סכום של כ-1,000 ₪. הסכום הכי גבוה שקיבל היה 2,000 ₪. לפעמים נאשם 1 שילם לו ולפעמים נאשם 2, כי כשנאשם 1 לא היה, נאשם 2 היה מקבל את הכסף. הם שילמו במזומן. לפעמים קיבל את הכסף מספר דקות לאחר שהמשאית עברה, ולפעמים יום אחרי. נאשם 1 אמר לו שהם מקבלים 3,000 ₪ עבור כל משאית וזה מתחלק בין שלושתם, אבל הוא לא יודע כמה הם באמת קיבלו. בדיעבד הבין בחקירות שהם קיבלו יותר ממנו. אם רק שניים מהם היו במחסום והעבירו משאית, גם השלישי שהיה בבית קיבל כסף כי גם הוא שותף. לא קיבל כסף ממישהו אחר שלא דרך הנאשמים. ככל הידוע לו, שמעון נתן להם את הכסף. שמעון גם היה אחראי על ליווי המשאית: מישהו נסע לפני המשאית ועדכן אותה כל הזמן אם יש ניידות או מחסומים בדרך. המשאיות היו עוברות בשעות הבוקר המוקדמות או בערב כדי לא לעבור בשעות של הפקקים. לא היו מעבירים בשבת כי החבר'ה של שמעון הם דתיים. הוא היה בודק בקשר איפה החפ"ק, כדי לוודא שלא מגיע למחסום. גם המאבטחים היו יכולים לעשות זאת אבל בפועל רק הוא עשה זאת כי זה תפקידו כמנהל המחסום. אם החפ"ק היה אומר שהוא ממש קרוב, הם היו מעכבים את המשאית כך שהיו מעמידים אותה כמה מאות מטרים לפני המעבר. מכשיר הקשר נמצא בבודקה ובדרך כלל הוא על רמקול כך שכל מי שבסביבה יכול לשמוע מה שאומרים.

כשהייתה מגיעה משאית הוא היה פותח את השער באמצעות לחיצה על כפתור, ומעביר אותה בלי לעכב. רוב הזמן הנאשמים הם אלה שפתחו את המחסום. לפעמים הסתכל מאחורה מה יש בפנים, עושה עצמו כאילו הוא בודק אותה. ידע שמדובר במשאית שצריך להעביר כי נאשם 1 היה מקבל טלפון מליווי המשאית. אם נאשם 1 לא היה, נאשם 2 קיבל את העדכון. לא יודע עם מי הם דיברו, רק שמע שוחות. במשאיות שבדק היו תבניות ביצים למעלה אבל הוא לא בדק מה יש למטה. לפעמים גם ראה בשר. לא יודע מה היה במשאיות שלא בדק. משאית שלא קשורה להברחות עוברת בידוק מלא: פותחים את הבגאז' ומסתכלים על התכולה, בודקים האם המספר תואם לרישום במחסום. לא מכיר את הנהגים אבל נאשם 1 אמר לו שכולם ישראלים. מדובר במשאיות קירור לבנות שהיה כתוב עליהן משהו באדום.

כשנאשם 2 היה מדבר עם נהגים, הוא היה קורא לעצמו "יוסף" כדי שלא יכירו אותו. כשנאשם 1 לא היה במעבר, נאשם 2 היה מארגן את הדברים. הוא היה פותח את הכפתורים מבפנים ולכן לא רואים את נאשם 2 בסרטונים אלא רק אותו, שעמד בחוץ.

היו מתדרכים אותם כל יום לפני היציאה למשמרת. דיברו על ההיבט הביטחוני ועל זה הפלילי. לפני שנעצר מצבו הכלכלי היה גרוע.

לא היו להם קודים למשאיות, פשוט אומרו שהמשאית מתקרבת. אבל כשדיברו בטלפון על כסף, אמרו "ניירות". הם תיקשרו ביניהם בטלפונים ואחרי כל הברחה היו זורקים את הסימנים כדי שלא יעלו עליהם. כל אחד השתמש במכשיר שלו, אף פעם לא דיבר בטלפון של מישהו אחר.

במחסום יש רשימה של משאיות מורשות, והן עוברות בידוק מלא.

במוצ"ש 30.7 משאית יצאה מהמעבר ורכב שנסע מאחוריה נצמד אליה כל הזמן. הליווי עלה על הרכב והתחיל לחסום אותו, תוך ביצוע עבירות תנועה, עד שהמשאית נעלמה. זו הייתה משאית של ביצים. לא מכיר את הנהג. הוא התקשר לנאשם 1 ואמר לו שכנראה משהו לא בסדר ואז נוצר קשר טלפוני עם המבריחים. נאמר לו שהנהג החביא את המשאית בחניון של בית מלון וחזר הביתה.

זאהי מסעוד הוא מאבטח אבל לא יצא להם לעבוד יחד במשמרות. זאהי פנה אליו וביקש ממנו להבריא, אבל הם לא נתנו לו כי הם לא רצו להכניס עוד מישהו מהצד. הייתה בעבר פגישה בגבעה הצרפתית עם זאהי, בה זאהי ביקש גם להבריא והם לא הסכימו.

כשנעצר היו עליו שלושה מכשירי טלפון.

לא רצה להבריא. הם סתם ישבו ודיברו והוא נכנס לשירותים, וכשיצא ראה שהנאשמים העבירו משאית וסיפרו לו שהם צילמו את זה ושם הוא לא ישתף פעולה, הוא יצטרך לשלם להם 50,000 ₪. עם הזמן איימו עליו שאם לא ישתף פעולה הם ישרפו אותו ויגידו שהוא הבריא איתם.

לפני שיתוף הפעולה עם הנאשמים, הוא לא הבריא משאיות במחסומים. לפעמים היה רואה מהחלון רכבים שהגיעו למחסום, והעביר אותם אחרי שראה את האנשים, אבל זה לא קשור להברחות. ולזה כנראה התכוון המאבטח גל רזון בעדותו.

בזמן שעבד במחסום היה ישן בבסיס. נאשם 2 נהג לישון בבית מלון ליד אגד, והיה מקרה שהוא הלך לישון אצל נאשם 2 כי למחרת הייתה לו השלמה בגן סאקר. לא זוכר שנאשם 2 ביקש ממנו להביא לו יומן כי למחרת היה יום הולדת לארוסה שלו. באותה פעם ישן אצל נאשם 2, הוא לא ביקש מנאשם 2 את הפלאפון שלו ולא דיבר ממנו. נאשם 2 היה במשמרת באותו לילה. נאשם 2 נתן לו את החדר שלו והוא לא התחבר שם עם אף אחד.

עטא נחקר במשטרה מספר פעמים והודעותיו הוגשו:

הודעה מיום 3.8.11 (הוגש תמליל ההודעה 17/נ): תחילה העיד כי הוא לא עשה כלום. לא היה ולא נברא. הוא עובד במחסום כבר 6-7 שנים. בשלב זה ביקש העד לצאת לשירותים, וכאשר חזר לחדר החקירה הוא נשאל האם הוא רוצה ללכת בדרך הארוכה והקשה או הקצרה, והשיב שהוא מעדיף בדרך הקצרה ומוכן לפתוח הכול. העיד שלפני כחודשיים ישב עם הנאשמים במחסום בזמן משמרת, והם דיברו על אפשרות להעביר דברים ושיש אנשים שנתפסו. תחילה חשב שהם צוחקים ואמר להם שבשום פנים ואופן לא מעבירים. הנאשמים חיכו שהוא יכנס לשירותים ואז העבירו משאית. כשיצא מהשירותים הם אמרו לו שצילמו את המשאית שהוא כאילו העביר, ושהם יגבו ממנו 50,000 ₪ לכל אחד אם הוא יפתח את הפה. ישב עם עצמו וחשב, הרגיש פחד. אין לו כסף, הוא בחובות, יש לו ילדים. בסוף החליט לשתף איתם פעולה כדי שלא יקרה לו שום דבר. לא הייתה לו אפשרות. לא דיווח על זה שמאיימים עליו כי פחד שיקרה בלגן. ההברחות התחילו אחרי פסח.

לא היה לו קשר עם האנשים ששילמו ודיברו אלא רק עם הנאשמים. אחרי כל העברה הנאשמים נתנו לו קצת כסף כדי "שיסתום את הפה", 400-500 ₪ במזומן. נאשם 1 הוא זה שמקבל את הכסף, מיד אחרי שמעבירים את המשאית,

והוא הביא לו ולנאשם 2 את חלקם. ראה את נאשם 1 נותן כסף לנאשם 2. לא יודע כמה הנאשמים קיבלו, חושב שעל כל משאית הם קיבלו 1,500 ₪. הם העבירו בערך 15 משאיות בחודשיים-שלושה. לא יודע כמה כסף קיבל סך הכול, קצת נתן לילדים וקצת בזבז. לא יודע מי האנשים שמבריחים ולא ראה אותם. לא יודע מי זה שמעון אוחיון ומעולם לא שמע את השם. רק אמרו לו שהוא סוחר ביצים גדול בירושלים. לא יודע אם שמעון הוא זה שמשלם לנאשמים.

הוא חבר ילדות של נאשם 1 מגיל 15. נאשם 1 מתעסק בהברחות הרבה זמן. את נאשם 2 מכיר מהכפר אבל הם לא היו חברים קודם והתחברו רק במחסום. נאשם 2 עובד במחסום כבר כשנתיים והוא עצמו הגיע לפני כ-3 חודשים. לפני שהנאשמים הגיעו למחסום לא היו שם הברחות.

המשאיות שהעבירו הן ישראליות. אמרו לו שיש בהן ביצים שמועברות למישהו גדול בירושלים, והוא הסתכל וראה ביצים חתומות. טענו שהם קונים את הביצים בזול בשטחים ולא רוצים לשלם מס במעברים. פעם שמע את נאשם 1 מזהיר בטלפון שלא יהיו שב"חים במשאיות. עשה בדיקות כמה פעמים. חושב שנהג המשאיות יהודי, אבל אין לו עסק איתו. הנאשמים היו בקשר עם הנהגים ובדקו מתי הם מגיעים למחסום. הוא היה עומד בחוץ, לפעמים בודק את המשאית לפעמים לא. מדובר בשתי משאיות קירור לבנות ללא כיתוב.

זאהי מסעוד הוא אחד מבית ג'אן שעובד כמאבטח במחסומים. בילדות היו שכנים. זאהי הציע לו בעבר לשבת עם אנשים, ולחץ עליו לעבוד יחד. חושב שגם זאהי רצה להעביר ביצים. אמר לזאהי שהוא לא עושה דברים כאלה, וזאהי עזב אותו. לפני כמה ימים זאהי שוב צלצל ושאל האם יש אפשרות שהוא ישב עם כמה אנשים. ענה לזאהי שאי אפשר. זאהי נתפס כמה פעמים בהברחת בשר.

במוצאי שבת האחרון היה בלגן. יצאה משאית ואז התקשרו לנאשם 1 ואמרו שהיא נתפסה. נאשם 1 נלחץ והודיע להם.

בכל חודש הוא עובד 15 יום במחסום. בכל חודש מעבירים בערך 10 משאיות. לפעמים עוברות 2 משאיות ביום אבל בדרך כלל רק אחת, ויש ימים שלא עוברות משאיות. לפעמים הן עוברות בלילה, לפעמים ביום. יש רכב שמלווה אותן אך הוא לא מכיר אותו.

בהתחלה היה בודק משאית-משאית, כי פחד שמעבירים שב"חים, ואז הם התרגלו שהוא בודק כל רכב, וכך היה מבלבל אותם: לפעמים בודק ולפעמים לא, או שהיה בודק משאית כן ומשאית לא. אף פעם לא דיבר עם נהג המשאית ואמר לו מתי להגיע לשער, אבל הוא והאחמ"ש שהיה שם, נאשם 1 או 2, היו מאזינים לגל לשמוע מתי החפ"ק מגיע כדי שלא יתפוס את המשאית. ואז נאשם 1 היה מדבר עם הנהג ומפנה את המשאית למקום אחר.

הודעה מיום 4.8.11 (נ/24): לא הוא זה שעומד מאחורי ההברחות. רק ביצים עוברות במחסום. לא יודע מה היה במשאיות שלא בדק. היה מבלבל את הנהגים, חלק מהמשאיות בדק וחלק לא, לפעמים במשך שבוע בדק כל משאית. היו ימים שהעבירו 3 משאיות. כשהיה בודק משאית הוא היה פותח אותה מהצד. לא יודע כמה משאיות העביר, אולי 50. לא יודע מי נהג במשאית. בהתחלה שמע את הנאשמים מדברים וחשב שהם צוחקים. אמר לעצמו ש"שני אלה בחיים לא יעשו דבר כזה". בהתחלה אמר להם בצחוק שהוא רוצה להיכנס איתם. כנראה שנאשם 1 לקח את זה ברצינות, ואז הייתה המשמרת שהוא נכנס לשירותים והם העבירו משאית ואיימו עליו. כשהם העבירו משאית רק נאשם 1 היה מדבר עם הנהגים, ואז הוא או נאשם 1 היו פותחים את השער, ומקשיבים בקשר שלא מגיע ג'יפ של מג"ב או משטרה. לא זוכר איזה מאבטח היה בפילבוקס כשהם העבירו את המשאיות, אבל אף אחד לא אמר כלום. אולי עצמו עיניים. רק שלושתם

שיתפו פעולה. כשדיברו ביניהם על משאיות היו להם קודים: כשאמרו "אוטו" הכוונה למשאית, ואמרו "שברולט" או "הונדה". היו אומרים: "אני קונה רכב" "מציע לי רכב" "תבדוק לי רכב". קוד נוסף זה המילה "ניירות" כשהכוונה לכסף. אם שאל את אחד הנאשמים: "מה עם הניירות", התכוון לכסף. רק הנאשמים העבירו לו כסף. אחרי שהם העבירו משאית נאשם 1 היה מתקשר לשמעון ואומר לו שהוא צריך את ה"ניירות". לא מכיר את שמעון אבל יודע שנאשם 1 היה איתו בקשר. שמעון הוא חלק מחבורת הביצים. יודע שהם דתיים כי הם לא עבדו בשבת אלא רק במוצ"ש. חושב שהמשאיות הלבנות שייכות לשמעון. הוא היה בקשר טלפוני עם זאהי מידי פעם כשזאהי פנה אליו בנוגע להברחות. זאהי לא היה קשור לנאשמים.

הודעה מיום 4.8.11, 21:00 (נ/19): אין לו קשר לשמעון אוחיון, לא יודע איך הוא נראה ואף פעם לא דיבר איתו. יודע שאוחיון היה בפשע וששילם לנאשם 1 על כל משאית. כשדיברו בטלפון על משאיות לפעמים אמרו שמות של רכבים.

הודעה מיום 7.8.11 (נ/20): נאשם 1 הוא זה שעמד מאחורי ההברחות. כל פעם היה אומר לנאשם 1 שהוא רוצה להפסיק, ונאשם 1 היה נותן בו מבט. הם היו קונים כרטיס סים, מדברים שיחה או שתיים, שוברים אותו וזורקים. יש שתי משאיות, ורוב הזמן הנהג הוא אותו אחד, הוא עושה נגלות. מאשר שהתקשר לנאשם 1 אחרי שההוא נעצר, ואמר לו שיזהר ושעדיף לו להישאר בבית. פחד שנאשם 1 יחשוב שהוא הפיל אותו. לא הוא חילק הוראות אלא הנאשמים, והוא כל הזמן התחמק מהם. במחסום עברו רק משאיות עם ביצים. הוא סיפר לנאשם 1 על המצב הכלכלי שלו. לא הביא לנאשם 1 טלפון, לא ביקש מסדרן העבודה לשים אותו באופן קבוע במחסום. נאשם 1 מנסה להפיל עליו הכול. פעם יצא מירושלים ונאשם 1, שעבד בוקר, אסף אותו והם ישבו בגבעה הצרפתית. נאשם 1 אמר לו שהוא מחכה לזאהי מסעוד. זאהי היה בעבר מאבטח, וכיום יש לו מכולת בצפון. בעבר זאהי ניסה כמה פעמים לבקש ממנו שיעביר אותו, והוא התחמק. כשזאהי הגיע לגבעה הצרפתית, נאשם 1 דיבר על ההברחות וגם דיברו על רמי ג'אבר שבא למחסום והתפרע. נאשם 1 לא רצה בלגן ואמר לזאהי שהוא לא מעביר אותו בכלל במחסום. מאז זאהי בכלל לא דיבר איתו, עד אותו מוצאי שבת בו נתפסה המשאית וזאהי התקשר אליו.

הודעה מיום 10.8.11 (נ/21): ביום שנעצר היו עליו 670 ₪. הכסף הגיע ממכירת מכונית ישנה של אביו. במוצ"ש קיבל מנאשם 1 סך של 1,000 ₪ בגין העברת משאית, ובזבז אותם בקניות. קיבל את הכסף בשטרות של 200 ₪. נאשם 1 היה משלם לו 500 - 1,000 ₪ על כל משאית. לא יודע לפי מה הוחלט כמה כסף לתת לו. אחרי האירוע במוצ"ש הוא דיבר בטלפון עם נאשם 1 ואמר לו שהצליח לשוחח עם הנהג. סיפר לנאשם 1 שקיבל את הטלפון של הנהג מחבר שלו חאלד, והנהג אמר לחאלד שהכול בסדר ושהוא הצליח להתחמק מהמעקב. בהמשך נאשם 1 איתר את הנהג וישב איתו. ההברחה הראשונה הייתה בחודש מרץ או אפריל, כשהוא נכנס לשירותים, והנאשמים העבירו משאית ואיימו עליו שאם יפתח את הפה הם יגידו שהוא שותף.

הודעה מיום 11.8.11 (נ/22): כשהם מעבירים משאית היא עוברת בלי לעצור. לפני שהמשאית מגיעה למחסום הנהג מקבל הוראות מנאשם 1 שהוא יכול לעבור. חלק מהמשאיות עוברות בידוק. נאשם 1 היה לוקח את הכסף ומחלק בינו לבין נאשם 2. הכול נעשה מתוך לחץ ואיומים.

28. הנאשם הגיש מסמכים הנוגעים להליך שהתנהל בבית משפט השלום בעכו בתחילת שנות ה-90 (ת' 2841/90)

שהתנהל כנגד קבלאן זיאד בכך שביום 22.2.89 הוא תקף את הילד עטא מרעי בן ה-10 וגרם לו לחבלה חמורה. בהכרעת הדין מחודש יוני 1993 זוכה קבלאן מכל אשמה לאחר שבית המשפט לא נתן אמון בעדותו של עטא - נ/26.

29. החוקר גיא אשר העיד שביום 28.6.11, ובמסגרת תפקידו, הוא קיים הרצאה לשוטרים בכל הנוגע להסדרים לשימוש בכוח. אחרי ההרצאה פנה אליו שוטר בשם עטא מרעי, כך ראה לפי התג שנשא השוטר, ואמר לו שהוא מבקש להתייעץ איתו. השוטר סיפר שהוא במצב כלכלי גרוע ושאחד הנושים שלו פנה לאחיו ואיים עליו "שאם הוא לא יחזיר את הכסף..." השוטר שאל אותו מה עליו לעשות. ענה לשוטר שעליו לפנות למשטרה ולהגיש תלונה על איומים. השוטר שאל האם הוא צריך לגשת למח"ש, וענה לו שייגש למשטרה ולא למח"ש. השוטר אמר תודה והלך. העד הוסיף שבסיום השיחה הוא העביר את תוכן המידע לראש הצוות שלו ולקצין האיסוף של ירושלים, וכתב מזכר בעניין (עמ' 217-218). העד הדגיש כי באותו מועד לא ידע שעטא חשוד, וכי עטא לא אמר לו מי מאיים עליו והוא הבין שהוא מאיים על ידי אזרחים (עמ' 220-221).

מזכר העד בעניין זה הוגש - נ/23.

כאשר עטא נשאל על כך בחקירתו, הוא אישר את הדברים. תחילה טען עטא כי התכוון לאיומים אחרים (עמ' 637) אך בהמשך מסר כי האיומים עליהם סיפר הם האיומים שהפעילו עליו הנאשמים 1-2 בנושא ההברחות (עמ' 639).

30. זאהי מסעוד:

עדות זאהי בבית המשפט:

בעבר התגורר בירושלים ועסק באבטחה, כיום גר בבית ג'אן, הוא אב לארבעה ילדים.

כשעבד באבטחת מחסומים נתקל באנשים שמברחים דברים. כך שמע על רמי גאבר שמברח בשר, ועל אחרים. בעבר נעצר בנוגע לפרשיה אחרת, ורגע לפני ששוחרר הוא נחקר על הפרשיה הנוכחית. הבין שעטא, טליע ועתאד ניסו לגלגל עליו את הכדור, כאילו הוא זה שהיה אחראי על ההברחות. אז הבין שהוא צריך להגן על עצמו והחליט לגלגל את זה בחזרה אליהם. לכן סיפר במשטרה את מה שיודע. בכפר שלו יצא לו שם של עד מדינה ולכן הוא לא רוצה להיות חלק מהפרשה.

בעבר היה בקשר עם הנאשם וגם היה חבר טוב של טליע. בעבר גם נפגש פעמיים עם רמי גאבר, ורמי סיפר לו שהוא ניסה להברח מאל ג'יב אבל רב עם עיתאד וטליע. חושב שרמי סיפר לו שהוא שילם להם 5,000 ₪ בשתי מעטפות. בעבר עטא סיפר לו שמוחמד רושה, שהגיע דרך רמי גאבר, הגיע למחסום שתוי ומקלל וזה יצר אצלם מתח במחסום, ולכן עטא ביקש ממנו שידבר עם רמי ויבקש ממנו שיעזוב אותם בשקט. וכך עשה.

לא שמע מטליע שהוא קיבל כסף, שמע זאת רק מרמי. מרמי גם שמע את סכומי הכסף. אולי שיקר במשטרה כדי לגלגל את הכדור לאחרים, אבל טליע לא אמר לו שקיבל כסף. כן שמע מעטא שהוא מרגיש שמשהו לא בסדר עם הכסף שהוא מקבל. לא יודע ממי עטא קיבל כסף.

בשלב זה הוכרז זאהי כעד עוין.

בהמשך חקירתו העיד שידע שרמי עוסק בהברחות בשר או ביצים, ורמי שאל אותו אם יש איזו דרך להעביר בשר מהשטחים לישראל. הוא מכיר כמה מבריחים. בהמשך הוא פנה לרמי, בעקבות בקשתם של טליע, עתאד ועטא, וביקש מרמי "שירד מהם". זה היה אחרי שנפגש עם עטא וטליע בגבעה הצרפתית. באותה שיחה הם דיברו רק על רמי, לא דיברו בכלל על כסף או מעטפות.

האשם ביקש ממנו טובה אז הוא התקשר לטליע או לעטא וביקש שיעבירו את האשם, אבל לא אמר להם להעביר אותו בלי בדיקה.

בדרך למעצרו השוטרים אמרו לו ששלושת החברים מנסים להכניס אותו לכלא ואומרים שהוא בעל רשת הברחות, והוא האמין לשוטרים ולכן ניפח דברים על עטא וטליע כי רצה לגלגל את הכדור אליהם כדי להשתחרר ולחזור לילדים שלו. את עתאד לא מכיר בכלל. רמי סיפר לו רק על עטא וטליע. כל העדות שלו על עתאד זה משמועות, לא היה ביניהם מגע.

בעקבות גירסת העד בבית המשפט, הוגשו הודעותיו במשטרה:

הודעה מיום 10.8.11 (התמליל הפותח של ההודעה סומן **ת/26**, החקירה הפרונטאלית סומנה **ת/27**, ודיסק החקירה סומן **ת/29**): לא קיבל ולא מסר שוחד, אין בסיס לטענה הזו. פנו אליו הרבה אנשים ושאלו אם הוא מוכן לעזור, אך הוא נתן תשובה שלילית. יש לו מידע בסיסי על מבריחים ועל שוטרים שמתעסקים בהברחות, אבל זה הכול. לא היה לו מגע עם השוטרים שהתעסקו בזה אבל היה לו מגע עם מבריחים ומהם שמע סיפורים, למרות שלא בטוח שהכול נכון. הפעם האחרונה בה נתפס במחסום חיזמה מבריה בשר היתה לפני יותר משנה וחצי ומאז לא התעסק בזה. הכיר אנשים שעבדו במחסום: את עטא שוטר המג"ב ואת המאבטחים עתאד וטליע. שאל אותם אם היו הברחות והם הכחישו אבל הוא לא מאמין. בגדול הוא מכיר את כל המבריחים. מכיר את המבריה רמי גאבר, בעבר הם ישבו פעם או פעמיים יחד והעבירו בשר, והבין שלאחרונה רמי עוסק בהברחת ביצים. רמי סיפר לו שהוא עובד עם עטא, טליע ועתאד. לפני כחצי שנה רמי סיפר לו שהוא רב איתם. היום אין לו קשר עם רמי. לא היה איש הקשר ביניהם בהברחות. נכון ששוחח הרבה עם עטא, אבל לא נכון שביקש מעטא להצטרף אליהם להברחות. פעם ישב בגבעה הצרפתית עם עטא וטליע, הם שתו ודיברו על ההברחות. עטא וטליע סיפרו שיש תחושה לא טובה במחסום ושרמי מנדנד להם, הוא לחץ עליהם להכניס סחורות. טליע גם אמר שהוא רוצה לעבור מהמחסום בגלל זה. לא סיכמו בפגישה הזו כלום. עטא וטליע היו לחוצים, סיפרו שבאו אנשים מהבקרה ולקחו סרטונים של המחסום. הם רצו שהוא יגיד לרמי שהמחסום סגור, וכך ישימו סוף להברחות. מכיר אדם בשם האשם סביח שעוסק בביצים, האשם ביקש ממנו שיעזור לו להכניס סחורות מהמחסום דרך עטא וטליע, והוא בדק עם עטא וטליע אבל נענה בשלילה. יודע שרכב של האשם עבר במחסום בלי בדיקה, אבל הרכב היה ריק והוא גם לא קיבל או מסר תמורת כך כסף. בחודשים האחרונים, מאז פברואר או מרץ, היה בצפון, לאחר שנפרד מבת זוגו מירושלים, והתעסק רק בחנות שלו. לפני שיצא לצפון הוא שמע מטליע שהיה מקבל את הכסף ומחלק בינו לבין עתאד, ולעטא הם היו נותנים פחות. טליע אמר לו שעל כל משאית הוא מקבל 5,000 ₪ אבל אמר לעטא שקיבל רק 3,000 ₪ וכך הוא ועתאד התחלקו בעודף שנשאר. חושב שטליע מקבל את הכסף בשתי מעטפות. לאחר שמשאית עוברת את המחסום מגיע רכב שמוסר לטליע שתי מעטפות, זה נעשה כך כדי שטליע לא יצטרך להפריד את הכסף. טליע הוא איש הקשר, ועטא ועתאד עוזרים לו. בהמשך עטא הגיע אליו לחנות בצפון ואמר לו שהוא חושב שטליע ועתאד עובדים עליו.

טליע פחד מעתאד, לא יודע למה. חושב שעתאד מושטל של המשטרה כי הוא יודע שעתאד לא סומך עליו. הוא יודע שעתאד לא אוהב אותו ומלכלך עליו. לא יודע כמה משאיות הם העבירו ביום. הוא עצמו לא עסק מעולם בתיווך בין המבריחים לשוטרים חוץ מהפעם ההיא בה האשם העביר משאית ריקה. לא מכיר את שמעון אחיו. השם אשרף עלוש מוכר לו אבל הוא לא יודע מאיפה. לאחרונה כמעט ולא דיבר עם טליע, כי עבר לצפון. אם הם אומרים שהוא תיארם בין כולם, זה כי הם חושבים שהוא "פתח עליהם" ועכשיו הם "מנסים לזיין אותי". מוכן ללכת למכונת אמת וגם לעימותים עם כולם.

הוגשה הודעתו של זאהי במשטרה מיום 14.8.11 (ת/28): סיפר את כל האמת, אין לו מה להוסיף. שומר על זכות השתיקה. העד סירב לחתום על הודעה זו.

צילומים וסרטונים

31. לגבי צילומי המעבר והמתרחש בו העיד גיא אשר:

הגיש צילומים שצילם במעבר אל ג'יב, בהם צולמו המכשולים ואמצעי ההגנה שיש במעבר על כניסה מהשטחים לכיוון מדינת ישראל - ת/14. בצילומים ניתן לראות את השער החשמלי במעבר, הפילבוקס, המחסום הטמון ובו עמודי מתכת הבולמים רכב שמתפרץ, ועמדת השליטה.

העיד כי כל המחסומים בעוטף ירושלים מתופעלים ומצולמים על ידי המשטרה הצבאית. כשהם צריכים לקבל סרטון אבטחה הם פונים למשטרה הצבאית (עמ' 216-217).

כן הוגש מזכר מיום 9.8.11 בו ציין אשר כי תפס מידי השוטר הצבאי כרמל זקן את מצלמת האבטחה של המעבר - נ/7.

32. הוגשה הודעתו של כרמל זקן מיום 8.8.11 (ת/32): הוא נגד תקשוב במשטרה הצבאית והאחראי על המעברים בעוטף ירושלים, ומטפל בכל הקשור לטכנולוגיות ולצילום. בחודשים האחרונים פנה אליו מימון, קצין המודיעין של העוטף, וביקש קלטות ממצלמות האבטחה של מעבר אל ג'יב מתאריכים מסוימים. בכל פעם שהדבר התבקש ממנו הוא הלך למחסום, הוציא את הקלטת הרלוונטית וצרב אותה על דיסק. המצלמות במחסום מסונכרנות לזמן האמיתי. מדובר במצלמה המופעלת אוטומטית בהתאם לחיישן תנועה. כאשר החיישן מזהה שינוי, הוא מופעל.

33. הוגשה הודעתו של בן גבאי, קצין קשר במשטרה הצבאית, מיום 8.8.11 (נ/36): במעבר אל ג'יב יש חדר שליטה ובו מצלמות אבטחה. לפני 3 שבועות הוא הגיע למעבר, יחד עם כרמל זקן, כדי להוריד סרט לבקשת קצין משטרה, ואז פנה אליו מאבטח בן מיעוטים מבוגר יחסית, רזה מאד ולא גבוה, ושאל אותו למעשיו. אמר לו שהוא מהצבא ובודק את המערכות. והמאבטח אמר לו: "אה, לפחות תודיעו כשאתם מגיעים".

34. הוגשו מזכרים באמצעות איתן סלוצקי, חוקר במח"ש, הנוגעים לצפיות שביצע בסרטונים מהמחסום (כפי שיפורט בהמשך).

סלוצקי העיד גם בבית המשפט. מסר שהוא זה שעשה את כל דו"חות הצפיה בתיק, כאשר את הדיסקים קיבל מגיא אשר ביד, וגיא אשר קיבל אותם מקמ"ן מג"ב. מטרת הצפייה הייתה לזהות תנועה של משאיות ולא לזהות חשודים. בתקופה בה צפה בדיסקים כלל לא ידע מי החשודים ואיך הם נראים (עמ' 88-93). לא ידוע לו באיזה שלב בחקירה הסמויה הועברו אליו הדיסקים, אך הוא צפה בהם ברגע שקיבל אותם (עמ' 96-97).

האזנות הסתר

35. תמלולי האזנות סתר שנערכו לנאשמים הוגשו וסומנו 2/ת, רשימת עמדות ההאזנה סומנה 47/ת א, ופלט התקשורת של המעורבים השונים סומנו 5/ת.

36. בכל הנוגע לעבודת החוקרים בנושא האזנות הסתר, העידו מספר חוקרים:

חזי נתן - ראש האזנות סתר במח"ש.

עוסק בהאזנות כבר 25 שנים. לא הוא טיפל בשיחות בזמן אמת, אלא סטודנט שעובד במח"ש בשם חזי חזן, אך הוא עצמו שמע את כל השיחות וצרב על גבי תקליטורים את מה שנכון ורלוונטי. שיחות אלה גם תומללו. הסביר על שיטת העבודה שלהם בזיהוי דובר: ישנה שיחה שנקראת "שיחת עוגן", שזו השיחה הראשונה בהאזנה בה מזוהה הדובר. משיחה זו נלקח זיהוי הקול, וכל שיחה נוספת שמתקבלת מושווית לשיחת העוגן וכך מוודאים שמדובר באותו קול. הם תמיד חוזרים להשוות עם שיחת העוגן. בנוסף, השיחות במקרה זה נערכו ברצף קצר מבחינת הזמנים, דבר שנתן טביעת קול באוזן, כך שניתן היה להאזין לקול ומיד לדעת איזה קול זה.

כאשר נעשה תמלול לשיחות, חשוב מאד שהתמלול יהיה צמוד לדברים שנשמעו, אך ניתן לעשות תמצות. נרשמים רק עיקרי הדברים. התמליל יכול להיעשות גם כמה ימים לאחר השיחה.

בשיחות זוהה הנאשם וכן הנאשם 1 ושמעון. הוא לא מומחה, רק מאזין. אין דבר כזה 'מומחה להאזנות סתר'. במקרה זה, כל אחד שהיה שומע את השיחות בסדר רץ, היה מבין שמדובר באותו דובר. לא מכיר מעבדת קול. עובד במשטרה מזה 20 שנה ומעולם הם לא השתמשו במעבדת קול (עמ' 417-423).

37. חזי חזן - סטודנט לתואר שני, עובד במח"ש. דובר ערבית.

הממונה הישיר עליו הוא חזי נתן, והוא זה שמאשר את עבודתו.

במסגרת עבודתו עבר באופן שוטף על כל השיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, וכך למד לזהות את הקול. כך למשל היה במקרה של הנאשם: באחת השיחות הוא זוהה בשמו, ומאחר שיש לנאשם קול מאד ברור לזיהוי ועם מאפיינים ייחודיים - קול מאד ברור וצח, דבר שייחודי לגבר, וכן הארכה במילים שגורות בשיחה כמו "בסדר" ו-"סבבה" - היה קל לשייך את הקול לדובר. כל מי שישמע את רצף השיחות, ובוודאי מי שעוסק בכך, יוכל בקלות לזהות את קולו של הנאשם. ציין כי במקרה של הנאשם אין הבדל בקולו כאשר הוא מדבר בעברית או בערבית. לפני כן לא הכיר את הנאשם או את קולו.

כאשר אדם מזוהה על פי קול, ניתן לזהות אותו בהמשך גם אם הוא מכנה את עצמו בשם אחר. כאשר נכתב "זוהה על פי מחת"ק", הכוונה לשיוך מספר הטלפון לאדם מסוים לפי מחקרי תקשורת שנעשו. אך עד שהם לא מקבלים זיהוי קולי, הם לא בטוחים מי הדובר.

לאחר שזיהה את הדוברים, הוא סינן מהשיחות את הדברים הלא רלוונטים, תמלל את מה שרלוונטי והעביר הלאה. הוא מקבל מבית המשפט צו עם הנחיות כתובות, ולפי החשדות הוא שוקל האם השיחה רלוונטית או לא. רובן המוחלט של השיחות שאדם עושה בטלפון הפרטי שלו אינו רלוונטי.

לפי הנוהל ניתן לתמלל מילה במילה, אך ניתן גם לתקצר. לכן ישנן שיחות מתוקצרות. יש שיחות בהן קיבל הנחיה לתמלל מילה במילה.

האזין ל-5 עמדות: עמדה אחת של הנאשם, שתי עמדות של נאשם 1, ושתי עמדות של עטא.

זהו התיק הראשון בעבודתו במח"ש בו טיפל בהאזנות.

לא יודע האם זיהוי באמצעות מעבדת קול מדויק יותר מהבדיקה שהוא עשה (עמ' 477-501).

38. שלום עמר, ראש צוות החוקרים בתיק זה, העיד כי זכור לו שקולו של נאשם 2 זוהה בקלטות. לדבריו, אדם שיושב ומאזין לקלטות יום יום לומד להכיר ולזהות את הקול. מבחינתו לא הייתה כל מחלוקת או חשד שהקול שנשמע אינו של נאשם 2, וזו הסיבה שלא שלחו את הקלטות לזיהוי קולי. כן הוסיף שמניסיונו, הוא מעולם לא קיבל בזיהוי קול איזה מידע מיוחד (עמ' 246-247).

מחקרי תקשורת:

39. אבידן שטאל - קצין חקירות תקשורת במח"ש.

במסגרת תפקידו הוא מקבל טלפונים ניידים לבדיקות ומוציא את מה שיש בהם, וזאת באמצעות חיבור הטלפון הנייד למכשיר מיוחד אשר שואב מהטלפון את כל הנתונים שיש בו: אנשי קשר, אימיילים, מסרונים, תמונות, מקומות בהם היה בעל המכשיר ועוד. הוא היחיד במח"ש המוסמך לבצע בדיקה זו.

במסגרת תיק זה הוא בדק כמה טלפונים ניידים, ביניהם זה של הנאשם. הוצג קלסר נתוני התקשורת מתוך המכשיר של נאשם 1 - ת/23. הסביר כי מספר הטלפון הנייד המופיע על גבי כרטיס הסיים אינו חשוב, אלא מה שחשוב הוא מספר הברזל, המופיע בדו"ח ליד הסימון: INEI, שכן כל המידע יושב על מספר הברזל ולא על הסיים. בנוגע למסרונים, העיד כי המכשיר איתו הם עובדים יכול לשחזר גם מסרונים שנמחקו, ובדו"ח שלהם רואים זאת, כאשר ליד כל מסרון שנמחק מופיעה המילה YES.

בנוסף, בדק את מכשיר הטלפון הנייד של נאשם 1, וכן שני מכשירים נוספים שלא נתמכו בתוכנת הבדיקה שלהם ולכן עודכנה התוכנה. הוגש מזכר בעניין - 13/1. לאחר שסיים את הבדיקות, העביר את המכשירים לחוקר איתן סלוצקי. כדי לדפדף ידנית בטלפון ולראות את תוכן השיחות אין צורך להיות מוסמך בחקירת עבירות מחשב (עמ' 378-397).

40. הוגש מזכר מיום 15.8.11 המפרט את מכשירי הטלפון הניידים שנתפסו אצל הנאשמים (ת/8(יד)), וכן מזכר מיום 16.8.11 נושא כותרת: "ניתוח פלט מחקרי תקשורת-עיתאד קבלאן", אשר נכתב על ידי החוקר איתן סלוצקי, ובו מציין החוקר כי עבר על מכשירי הטלפון הנייד של הנאשם ואיתר ממנו את השמות: אשרף, זאהי מסעוד, ראמי גבר, שמעון, טליע, עטא מרעי. כן הבחין במסרונים שנמחקו, ביניהם המסרונים הבאים, כולם מיום 13.5.11:

בשעה 18:23, מסרון שיצא מנאשם 1 לנאשם 2: "תבדוק הם שתי המשאיות הגיעו".

בשעה 18:26, מסרון שיצא מנאשם 2 לנאשם 1: "לא רואה כלום כנראה שלא".

בשעה 18:32, מסרון שיצא מנאשם 1 לנאשם 2: "עטא הגיע. נחכה עד תחלופה של החיילים".

בשעה 18:32, מסרון שיצא מנאשם 2 לנאשם 1: "סבבה (;)".

(ת/8(טו)).

סלוצקי העיד גם בבית המשפט ומסר שכאשר ציין במזכר שכתב את אנשי הקשר הרלוונטים אותם שלף ממכשירו של הנאשם, עשה זאת תוך הסתמכות על חומר החקירה שהיה בידו בזמן ביצוע הפעולה. בנוגע למסרונים, העיד שכאשר מופיעה ליד מסרון המילה: YES, סימן שזהו מסרון שנמחק (עמ' 76, 79).

עימותים:

41. ביום 7.8.11, במהלך אחת מחקירותיו של נאשם 1, נערכו עימותים בין נאשם 1 לבין מעורבים אחרים (תמלול העימותים סומן ת/30, הדיסק עליו מופיע צילום העימותים סומן ת/31).

עימות בין הנאשם 1 לבין עטא: עטא אומר לנאשם 1 שהוא סיפר להם הכול ושואל למה הוא מפיל עליו דברים. נאשם 1 מכחיש שמכיר את שמעון ומוסר שהנאשם הוא זה שביצע את העבירות. עטא אומר שנאשם 1 קיבל את כל הקופה והביא לו רק גרוש. מכחיש שאיים על המשפחה של נאשם 1. נאשם 1 מוסר שהיה תמים ועטא הכניס אותו למצבים אישיים. עטא הפחיד אותו. עטא אומר שהנאשם 1 שקרן.

עימות בין נאשם 1, נאשם 2 ועטא: נאשם 1 מאשר שעטא נתן לו טלפון ותיאם עבורו את ההברחות כמה פעמים. נאשם 2 קצת פחות ממנו. לא יודע אם נאשם 2 יודע את מה שהוא ידע על עטא. גם הוא וגם נאשם 2 נפלו קורבן. נאשם 2 מאשר שאמר לנאשם 1 להיזהר מעטא אבל אמר זאת רק כי שמע דברים מגל רזון, הוא עצמו לא ידע מכלום. כל הזמן היה בפילבוקס ולמד למבחנים שהיו לו, לא יודע מה היה במחסום. עטא אומר שנאשם 1 תיאם דברים עם שמעון ועכשיו מנסה להפיל הכול עליו. נאשם 1 היה מביא כסף לכולם והוא קיבל רק 1,000 ₪ כל פעם.

עדויות נוספות - כללי

42. הודעת ד"ר צדיק שנטל מיום 24.7.11 (ת/7(א)):

רופאת בריאות הציבור באגף לאפידמיולוגיה במשרד הבריאות. העידה על מחלת הסלמונטוזיס, שהיא מחלה זיהומית הנוצרת על ידי חיידק הסלמונלה שנמצא בעיקר בביצים ובמזון. אדם יכול להידבק במחלה עקב צריכה של מזון הנגוע בחיידק. המחלה גורמת לחום ושלשולים ולעיתים גם להקאות. בדרך כלל המחלה אינה קשה, אך היא יכולה לגרום להתייבשות שעלולה להביא למוות, בעיקר אצל אנשים מבוגרים. בישראל מחסנים עופות.

43. תעודת עובר ציבור של ד"ר ינון יוני מיום 12.9.06 (ת/7(ב)):

מאשר כי הגורם העיקרי למחלת הסלמונלוזיס הוא חיידק הסלמונלה המצוי בדרך כלל בביצים ובעלי כנף. הסיכון לתחלואה עולה בצריכת ביצים שאינן מוחזקות בתנאים מתאימים. שיווק ביצים בניגוד לתחיקה, לרבות הברחות ביצים משטחי האוטונומיה, מסכן את בריאות הציבור שכן ביצים אלו מגיעות ממקור בלתי ידוע, לא עוברות את תהליך המיון בו מוצאות ביצים שאינן ראויות, וגם לא מובלות בתנאי טמפרטורה מתאימים. חוסר שמירה על תנאים אלה מאפשר התפתחות החיידק ומהווה סכנה בריאותית מיידית.

44. מכתב החוקר ניר חבר אל החוקר גיא אשר, מיום 10.8.11 (ת/4(ב)): המכתב מתייחס לרשימת המוצרים האסורים להעברה משטחי האוטונומיה לישראל. כן נאמר שהתוצרת הפלסטינית המותרת למעבר יכולה להיכנס לשטח ישראל דרך חמישה מעברי גבול בלבד, וזאת לאחר שהמגדלים בדקו ונמצא שתוצרתם נקיה. בנוסף, כל תוצרת הנכנסת לישראל דרך מעברים אלה, מחויבת בסימון שם היצרן וכתובתו.

45. הוגשו מסמכים שערך החוקר דני אלבז (נ/32).

ידיעה המסומנת ד: במהלך משמרת בה עבד עטא מרעי נערכה תצפית בין השעות 17-24 ובין היתר עברו משאיות ללא בידוק. בנוסף, התפתח עימות מילולי בין המאבטח עתאד קבלאן לבין גושה וגאבר במהלכו הם איימו על עאתד שאם הוא לא יאפשר להם להעביר משאיות, הם יפנו ליחידת הפיצו"ח ויספרו שמלבד שתי המשאיות שעברו, ישנה משאית נוספת הממתינה להעברה.

ידיעה המסומנת ה: נתגלע סכסוך בין השוטט עטא מרעי למאבטח עתאד קבלאן בגין המשך פעילותם המשותפת להעברת משאיות במחסום לאחר שמרעי אמר כי הוא מעוניין להמשיך ולפעול באופן עצמאי. מרעי יצר קשר עם מאבטח לשעבר בשם זאהי מסעוד במטרה לשתף איתו פעולה בהעברת משאיות. ביום 8.6.11 צפויות לעבור מספר משאיות במחסום באמצעות מרעי וקבלאן.

46. רוני שמואלי, חוקרת מח"ש, גבתה את הודעות הנאשם.

במהלך החקירות השמיעה לנאשם שיחות שנקלטו בהאזנות סתר לפי תמלילים שקיבלה. לא היא ערכה את התמלילים. לפני תחילת החקירות חתמה על דו"ח ביצוע הקלטה. היא לא מוסמכת מ"ט (מעקב טכני), אבל יש לה אפשרות להכניס קלטת וללחוץ PLAY ו-RECORD. חושבת שבאחת החקירות התברר בדיעבד שהקלטת לא פעלה והחקירה לא תועדה. אם קרתה תקלה זה היה בתום לב (עמ' 114-137).

47. אייל בנימין, אחראי מעקב טכני. במסגרת תפקידו הוא מכין את ציוד ההקלטה לחוקרים, ואחרי החקירה הוא מקבל את התוצר המוקלט, ממספר אותו ומעביר לדיגיטציה. ביום 16.8.11 מילא זכ"ד על כך שגילה שאין תיעוד של חלק מהחקירות שביצעה החוקרת רוני שמואלי. ייתכן שמכשיר ההקלטה פעל אך המצלמה לא, או שמכשיר ההקלטה לא היה מכוון (ת/11, ת/12). בזכ"ד נוסף מיום 17.8.11 ציין כי כאשר שוחח עם החוקר גיא אשר בעניין, הבין כיצד נוצרה התקלה (ת/13). עוד העיד בנימין שהוא ביצע המרות דיגיטליות - דיגיטציות, להקלטות חקירה שונות (עמ' 144-145).

(ג) פירוט הראיות בהתייחס לאישומים השונים:

האישום הראשון

48. כאמור, האישום הראשון מתייחס לכך שביום 20.7.11 נערכו תיאומים בין בני החבורה בנוגע להעברת משאית במחסום, וביום 21.7.11 אכן חצתה, בשעה 10:00 או בסמוך לכך, משאית מסוג מרצדס את המחסום משטחי הרשות לשטח מדינת ישראל, וזאת מבלי להיבדק. תמורת העברה זו קיבלו בני החבורה סך של 5,000 ₪.

האישום הראשון - ראיות המאשימה

49. בנוסף לעדותו של עטא, סומכת המאשימה על שיחות שנערכו בין בני החבורה במועדים אלו ואשר נקלטו בהאזנות הסתר. בשל חשיבות הדברים אביא את ציטוטי התמלילים הרלוונטים, כדלהלן:

שיחה מס' 1 מיום 20.7.11 22:53, שיחה יוצאת מהנאשם 1 לנאשם (ת/2(א)):

..."

טליע: יש תשובה ממנו?

עתאד: מי? אהה...עובד

...

טליע: תקשיב, קח את המספר של שמעון

עתאד: יש לי, ארבע פעמים חמש בסוף אה?

טליע: כן"

שיחה מס' 2 20.7.11 22:54 שיחה יוצאת מהנאשם 1 לנאשם (ת/2(ב)):

"בהמשך לשיחה קודמת בה שני הדוברים משוחחים על שמעון - טליע מבקש מעתאד לדבר אתו עכשיו ולשאול באיזו שעה עתאד צריך להיות מוכן מחר".

שיחה מס' 8 20.7.11 23:02 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(ד)):

..."

עתאד: מה המצב אחי?

שמעון: הכול בסדר

...

שמעון: בסדר, מה קורה מחר?

עתאד: עובדים עד אחת

שמעון: אז באיזה שעה אתה רוצה

עתאד: בין תשע לאחת עשרה...כמה יש לך?

שמעון: אולי, אחד בטוח...אז לקראת תשע שיהיה מוכן

...

עתאד: טוב אז אין בעיה טוב אז אני אדבר איתך בסביבות איזה שבע וחצי"

שיחה מס' 8 21.7.11 7:54, שיחה יוצאת מהנאשם אל שמעון (ת/2(ה)):

"עתאד מזדהה כיוסף, פונה לשמעון ומציין שמדבר עתאד.

...

שמעון: אנחנו בתשע נהיה מוכנים

...

עתאד: כמה יש לך?

שמעון : אחד... אז אנחנו לקראת תשע נדבר אתך...".

שיחה מס' 13 21.7.11 09:02, שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(ז):

..."

שמעון: אנחנו מוכנים הכול בסדר, אני רק עכשיו עברתי את רמות אני שתי דקות מגיע, הוא מוכן...הוא שלוש דקות ממך

עתאד: טוב אין בעיה תגיד לו שירים לי טלפון לטלפון הזה כי אין לי את הטלפון שלו

...

שמעון: בסדר אני שתי דקות מגיע"

שיחה מס' 16 21.7.11 09:12 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(נ):

..."

שמעון: אני פה. מה לא ראית את ההוא נכנס אליך?

עתאד: כן שמת לב

שמעון: ראיתי אותו מרמות בגלל זה התקשרתי אליך...ידעת שהוא צריך לבוא?

עתאד: לא לא ידעתי...אם הייתי יודע לא הייתי אומר

שמעון: וואי וואי, אני ראיתי אותו ברמות...מאתמול אני זוכר ואתו ואז ראיתי אותו ברמות אמרתי זה בטוח רוצה להגיע לכאן, נסעתי אחריו, הגיע לכאן

עתאד: כן אני יודע אחי אז תסתכל ותבדוק לי איפה ילך אחרי זה כי זה הקצין, סבבה?".

שיחה מס' 17 21.7.11 09:27 שיחה יוצאת משמעון לנאשם (ת/2(ט):

"שמעון: הוא נסע לכיוון גבעון החדשה לכיוון הגדר

עתאד: ...סבבה אחי. עכשיו אני תגיד לנהג שיעשה לי טלפון...תישאר עליו אבל, על הג'יפ שיצא

שמעון: כן כן בסדר אני עוד רק עומד בצד ואני אחריו

עתאד: ועשית סריקה? הכל בסדר חוץ מזה במסביב?

שמעון: כן

עתאד: טוב אחי אז תגיד לנהג שיתקשר אליי."

שיחה מס' 23 21.7.11 09:35 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(יא)):

"שמעון: עכשיו אחד נכנס השני יצא, תיכף אני אגיד לך לאיפה הוא פונה

עתאד: טוב אחי תישאר איתי על הקו תגיד לי

שמעון: כן חכה דקה...ואללק הוא בצומת נראה מה הוא רוצה לעשות

עתאד: שמעון הוא רוצה למלאת אוויר במנטה יש מצב...בזמן שהוא ממלא אוויר אני מוציא...אז תבדוק, בדיוק שהוא חונה ליד הזה של האוויר תגיד לי."

שיחה מס' 26 21.7.11 09:46 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(יד)):

"...עתאד: אה הנה הוא הנה הוא במחסום אחי במחסום כבר...טוב נחכה עד שהזה ייצא מהשירותים אחי, יש אחד גם בשירותים ואלה הלכו למלות אוויר...דבר עם הנהג תגיד לו שיחכה

שמעון: טוב לאט לאט..."

שיחה מס' 27 21.7.11 10:03 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(טו)):

"...עתאד: שמעון הוא יצא אחי, תבדוק לי איפה הוא הולך ודבר איתי, סבבה? ... עכשיו עכשיו הוא יוצא"

שיחה מס' 28 21.7.11 10:04 שיחה יוצאת מהנאשם לגבר (ת/2(טז)):

"עתאד: אה חביבי כמה זמן את רחוק מפה?

גבר: בערך חמש דקות

עתאד: יאללה התקרב דקה גבר, התקרב

גבר: יאללה"

שיחה מס' 29 21.7.11 10:05 שיחה יוצאת מהנאשם לגבר (ת/2(יז)):

"עתאד: אה יאללה צא, צא

גבר: יאללה הנה אני בא אליך

עתאד: יאללה במהירות, צא, אני אומר לך צא."

שיחה מס' 32 21.7.11 10:08 שיחה יוצאת מהנאשם לשמעון (ת/2(כ):

"עתאד: אה הוא יצא אחי תהיה איתו סבבה

שמעון: בסדר הכול טוב

עתאד: טוב אחי זהו

שמעון: יאללה נדבר ביי"

שיחה מס' 10 21.7.11 11:28, שיחה יוצאת מהנאשם 1 לנאשם (ת/2(כב):

"טליע שואל את עתאד מתי נעשתה הקופה, לשאלתו משיב עתאד כי זה אירע ב-10:00/10:20..."

50. בכל הנוגע לשיחה מס' 8 מיום 21.7.11 (ת/2(ה)), העיד חזי חזן כי הוא זה שרשם בכותרת השיחה שהנאשם הזדהה כ"יוסף". הסביר כי זיהה את קולו של הדובר כנאשם באופן וודאי, למרות שהדובר הזדהה בשם "יוסף", ולכן רשם כך. כך נהג לעשות בעבר ובדיעבד נאמר לו, על ידי המנהל הישיר שלו, שזו טעות שכן היה עליו לשייך את הדובר כ"יוסף". ואולם, מאחר שטעות זו לא שינתה את תוכן השיחה, לא שינו או מחקו את התמליל שכתב (עמ' 481-482).

העד חזי נתן אישר את הדברים והוסיף שהוא זה שהעיר לחזי חזן על כך. לדבריו, כאשר אדם מזדהה בשיחה בשם מסוים, על המאזין לרשום את השם בו הזדהה הדובר, אפילו אם המאזין זיהה את הדובר בשם אחר. ובמקרה זה, גם כשהוא עצמו האזין לשיחה, הוא שמע שהדובר הוא הנאשם וזאת גם לפי קולו של הדובר וגם לפי מספר הטלפון. כל אדם נורמטיבי יזהה שזה אותו הקול. ציין כי זו השיחה היחידה בה הנאשם הזדהה כיוסף (עמ' 431-432).

51. בכל הנוגע לשיחה מס' 13 (ת/2(ז)), העיד חזי חזן שאמנם לא הוא זיהה את שמעון בזיהוי קולי, אך לאחר שדובר זוהה בשמו, כבר ניתן לזהות אותו לפי קול. כך גם במקרה זה, הוא ידע ששמעון הוא הדובר בשיחה (עמ' 488-489).

האישום הראשון - גרסת הנאשם

52. בחקירות שנערכו לנאשם (ת/1(ב)(ג)) הושמעו לנאשם חלק מהשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר והתבקשה התייחסותו:

בכל הנוגע לשיחה מס' 1 (ת/2(א)) מסר הנאשם שאינו יודע מי המשוחחים. לא מזהה את עצמו בשיחה. אם השיחה יצאה ממספר הטלפון שלו, ככל הנראה מישהו דיבר לו בטלפון. לא יודע מי זה יכול להיות. לא מזהה גם את קולו של נאשם 1.

בנוגע לשיחה מס' 2 (ת/2(ב)) זיהה הנאשם את קולו בשיחה וכן את קולו של נאשם 1. זוכר שנאשם 1 אמר לו לדבר עם פועל של דלתות וחלונות, כי נאשם 1 בונה בית. לכך התכוון הנאשם 1 כשאמר לו בשיחה "דבר איתו ותראה אם הוא מוכן". לא יכול להיות שנאשם 1 התכוון לשמעון כי הוא לא מכיר אף אחד בשם שמעון.

גם בנוגע לשיחה מס' 13 (ת/2(ז)) טען הנאשם כי אינו מזהה את קולו או את קולות המעורבים האחרים. אולי גם הפעם מישהו התקשר מהפלאפון שלו. אולי באותו יום עבד משמרת בוקר ונסע הביתה כי למחרת יש יום הולדת לחברה שלו. אם באמת עבד באותו יום בוקר, יש מצב שמישהו ביצע את השיחה מהמחסום, אך זה לא קולו.

כך גם בנוגע לשיחה מס' 8 (ת/ב(ה)), ושיחה מס' 17 (ת/2(ט)). לא מזהה אף אחד.

בשיחה מס' 10 (ת/2(כב)) זיהה הנאשם את קולו בשיחה ואת קולו של נאשם 1. הוא היה במחסום באותו זמן. נאשם 1 שאל אותו באיזה שעה זה קרה, והוא משיב שבין 10:00 ל-10:30. לא זוכר על מה דיברו. לא שומע בשיחה את המילה "קופה" אלא את המילה "קסה" שמשמעותה סיפור.

כאשר נשאל הנאשם על שיחה מס' 8 מיום 20.7 (ת/2(ד)), טען שאינו מזהה את הדוברים. אולי מישהו דיבר מהפלאפון שלו. הוסיף כי הם עובדים במעבר כבר 3 שנים והוא סומך על אנשים ולכן משאיר את הפלאפון שלו בטעינה בבדוקה גם 3-4 שעות, ו-"לכי תדעי עם מי דיבר בפלאפון". אם מישהו שהוא מכיר מבקש ממנו שיחה, הוא נותן לו. יש לו פלאפון עסקי עם הרבה דקות חינם. לא יודע אם השיחה הזו בוצעה כשהיה בעבודה.

דברים דומים מסר הנאשם גם ביחס לשיחות אחרות מאותם מועדים.

53. בבית המשפט התייחס הנאשם ליום 21.7.11: לדבריו יום לאחר מכן, ביום 22.7, חוגגת אשתו (שאז עוד הייתה ארוסתו), יום הולדת. באותו ערב עטא היה אמור לישון אצלו ולכן, וכדי לחסוך זמן, ביקש מעטא שיביא איתו אליו לדירה יומן כדי שהוא ירשום בו משהו לארוסה. עטא אכן הביא איתו את היומן וישן אצלו בדירה והם היו יחד כל הלילה יחד עם אנשים נוספים ואכלו פיצה. הנאשם הקריא את פתיח הדברים שכתב לארוסתו ביומן (עמ' 799-800, 824).

54. בכל הנוגע לשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, הנאשם שב והכחיש שהוא הדובר בכל השיחות. לדבריו, במשטרה שמע את כל השיחות וציין באילו שיחות הוא הדובר, ולגבי שאר השיחות, ביקש מעבדת קול כדי להוכיח שלא הוא הדובר בהן, אך לא כיבדו את בקשתו ולכן נאלץ לפנות למומחה פרטי בעניין (עמ' 801).

בנוגע לשיחה מס' 1 (ת/2(א)) טען הנאשם שאינו יודע מיהו שמעון עליו מדבר נאשם 1. בכלל לא חושב שהוא זה שמדבר בשיחה. יכול להיות שמישהו ענה לטלפון שלו. אם למשל הטלפון שלו היה בבדוקה, ומישהו התקשר ובדיוק עטא או נאשם 1 ענו. הרבה אנשים היו יכולים לענות לטלפון שלו. יכול להיות שזה גם היה מתוכנן שעטא יענה לטלפון במקומו. אולי הנאשם 1 לא התקשר ישר לעטא כי הוא יודע שלעטא אין טלפונים ושהוא לא היה עונה לשיחות נכנסות, ולכן תוכנן כך שעטא יענה לנאשם 1 דרך הטלפון שלו. לא יודע איך הדברים תוכננו כך, אבל - **"זה אני בטוח שלא דיברתי שיחה כזאת"**. גם לא חיפש אף פעם את הטלפון של שמעון כי לא מכיר אחד כזה. מסכים שאם נאשם 1 לא היה במחסום בזמן השיחה, הוא לא היה יכול לדעת שהטלפון נמצא בטעינה בבדוקה. לא יודע איך נאשם 1 ידע שעטא יענה לו. אולי עטא התקשר אליו קודם מהטלפון שלו. כנראה הם עשו איזו קומבינה שהוא לא יודע. בכלל לא זוכר אם בשעת השיחה היה במשמרת, אולי היה בדירה וחברים ענו במקומו (עמ' 836-843).

הנאשם הודה כי כאשר אדם מתקשר מטלפון מזוהה, ומי שעונה לטלפון רואה את המספר המזוהה ועונה בשמו של המתקשר, ובעצם זה לא המזוהה, המשפט הבא יהיה: 'רגע, עם מי אני מדבר?', אבל הוא לא זוכר את השיחות ולא יודע מי ענה במקומו (עמ' 850).

בכל הנוגע לשיחה מס' 2 (ת/ב), בה זיהה את עצמו במשטרה כדובר, עצם העובדה ששיחה זו התבצעה 13 שניות לאחר שהסתיימה שיחה מס' 1, בה לא זיהה את עצמו, אינה אומרת שהוא הדובר בשתייה. בהחלט ייתכן שמי שענה לו לשיחה הראשונה כבר הספיק ללכת למקום בו הוא נמצא והחזיר לו את הטלפון כדי שיבצע את השיחה הבאה. ב-13 שניות אפשר לחצות את כל המעבר ולהגיע מהבדקה עד הש"ג בהליכה. בכל מקרה, הוא כבר לא בטוח שהוא הדובר בשיחה מס' 2 (עמ' 851-852, 858). בכל הנוגע לפועל של הדלתות והחלונות, אותו הזכיר בחקירה המשטרה, הוסיף הנאשם כי באותה תקופה הנאשם 1 חיפש דלת לממ"ד וביקש ממנו שיחפש לו פועל לכך. אדם מהכפר נתן לו עסקה טובה ולכן התכוון כשדיבר עם נאשם 1. הפועל הזה הוא שכן שלו ולכן הגיוני מאד שרצה להתקשר אליו גם בשעת השיחה, 23:00. אין קשר לכך שבשיחה לא דובר דבר על חלונות או דלתות, וגם אין קשר לכך ש-13 שניות קודם נאשם 1 התקשר לטלפון שלו וענה מישהו אחר (עמ' 861-864).

בנוגע לשיחה מס' 8 מיום 20.7.11 (ת/ד), הכחיש הנאשם כי הוא זה שמדבר בשיחה עם שמעון. מבחינתו מתקבל על הדעת שמישהו ענה במקומו, 13 שניות לאחר מכן הוא כבר עונה בעצמו לשיחה, ו-11 שניות אחר כך שוב מישהו אחר דיבר מהטלפון שלו. יכול להיות שמיד לאחר השיחה השנייה הוא יצא לשירותים או לשתות ואז מישהו אחר לקח לו את הטלפון. כנראה שמעון ידע עם מי הוא מדבר כי מיד ענה "אה יוסף", אבל לא הוא דיבר. לא יודע איך מספר הטלפון שלו מזוהה אצל שמעון, אבל כנראה אצל שמעון המספר מזוהה בשם "יוסף". כמעט בטוח שעטא הוא זה שדיבר לו מהטלפון. יכול להיות שעטא התחזה ליוסף. לעטא יש שלושה מכשירים אבל אף אחד מהם לא מוציא שיחות. כנראה עטא ושמעון תכננו באיזו שעה שמעון יתקשר ושעטא באותו זמן יהיה ליד הטלפון שלו. זוכר שעטא בא אליו לעמדה, לקח את הטלפון, החזיר לו אותו לאחר כמה שניות ואז שוב בא וביקש טובה להתקשר מהטלפון שלו. בנוגע לכך שבשיחה קובעים שמעון והדובר לשוחח למחרת ב-7:30 בבוקר, מסר הנאשם שכל הנראה עטא ידע שלמחרת בבוקר הם יעשו יחד משמרת ולכן ידע שלמחרת בבוקר הוא יהיה ליד הטלפון שלו. עטא לא רצה ששמעון יתקשר אליו לאחד משלושת הטלפונים שלו, כי עטא לא רצה שמספרי הטלפון שלו יהיו אצל מי מהמבריחים. באותה תקופה עטא לא ידע שיש האזנות סתר ורצה להסתיר ראיות (עמ' 866-868, 874-880).

בנוגע לשיחה מס' 8 מיום 21.7.11 (ת/ה), לא הוא הדובר בשיחה אלא כנראה עטא. אולי הוא עצמו היה אז בפילבוקס או משהו אחר. לא יודע.

לגבי המשך השיחות באותו היום (21.7.11), טען הנאשם שלא יכול להיות שהוא שוחח באותו יום בצהריים, כי יום קודם לכן עבד משמרת לילה, עד שעות הצהריים של יום 21.7.11, ואז נסע הביתה ליום ההולדת של החברה שלו. לא זוכר אם באותו יום עבד מ-17:00 עד 05:00 או מ-18:00 עד 06:00. כל משמרת שלהם היא של 12 שעות ואסור לו לעבוד יותר, כך שבאופן כללי לא עבד ביום 21.7.11 עד הצהריים. עבד עד לפנות בוקר, הלך לנוח 12 שעות, ואז חזר למשמרת נוספת שהתחילה ביום 21.7.11 בשעה 21:00, אך משמרת זו לא הייתה של 12 שעות כי מישהו בשם אופיר החליף אותו ב-04:00 או 05:00. יכול להיות שהוא מתבלבל כי קודם אמר שביום 21.7.11 היה בדירה בערב עם עטא. בטוח שבאותו ערב היה בדירה עם עטא ועוד חברים כך שכנראה הוא מתבלבל במשמרות. זוכר שהם הזמינו פיצה ושהוא התקשר לעטא וביקש ממנו שיקנו לו יומן (עמ' 888-895).

בנוגע לשיחה מס' 10 (ת/כב), מאשר שהוא זה שמדבר בשיחה עם הנאשם 1, אבל לא זוכר על מה הם דיברו ולא

יודע מה זו "קופה". אין לו קופות עם אף אחד. לא יכול להיות שדיברו על קופה, אולי תרגמו לא נכון. אולי דיברו על איזה סיפור והכוונה למילה "קסא" אבל לא זוכר. גם לא זוכר מה קרה ב-10:00 או 10:20 (עמ' 899, 905, 907).

בנוגע לשיחה מס' 2 מיום 21.7.11 (ת/2(כג)), מסר הנאשם שלא הלך הביתה באותו יום אלא למחרת, 22.7, יום ההולדת של ארוסתו (עמ' 903).

55. כדי להוכיח כי לא הוא הדובר במרבית השיחות, הגיש הנאשם חוות דעת של מומחה לאודיו וידאו, דניאל הרפז. בחוות הדעת (נ/39) מציין הרפז כי השווה בין תמלול השיחה בה אחד הדוברים מכונה "יוסף", לבין קולו של הנאשם, וכך קבע: **"בבדיקה המקיפה שביצעתי בעזרת מנוע זיהוי הדובר... לא ניתן לדעת האם דובר באותו דובר, האם הדובר יוסף הינו אותו דובר עתאד... נתוני הספקטוגרף מראים כי נראה שלא מדובר באותו דובר בכל 3 צירי הבדיקה בספקטוגרף זמן תדירות ועצמה"**.

הרפז נחקר גם בבית המשפט.

העיד כי הם מספקים שירותי תמלול ופענוח קלטות, זיהוי קול והשוואת דובר. יש להם 7 סניפים. בשנת 2001 עבר השתלמות בת 8 חודשים, ובמשך שנתיים למד פעמיים בשבוע בבי"ס מדיה סאונד.

משתמש בתוכנת "סלמק סיסטם", לאחר שעבר השתלמות אינטנסיבית של 3 חודשים, אך אין לו חלק בפיתוח או בעדכון התוכנה. הוא משתמש בתוכנה ומקבל מידי פעם עדכונים. מדובר בתוכנה לזיהוי דובר והיא בעלת 93% דיוק. עוד לא קרה להם שהתוכנה טעתה, אך הכול יכול להיות. הבדיקה היא טכנית: מכניסים נתונים והמערכת מוציאה תוצאה. כשמכניסים קול לתוכנה אפשר לקבל 3 סוגי תשובות: **NO MATCH** - כשאין התאמה כלל ואז הכוונה היא שלא מדובר באותו דובר, **LOW MATCH** - כשיש התאמה נמוכה של עד 45%, **MATCH** - כשיש התאמה. טווח הטעות של התוכנה תלוי בדברים רבים כגון איכות ההקלטה, השפה בה מדברים ועוד. לעיתים התוכנה אומרת שהיא אינה יכולה לבצע התאמה. מבצע בכל פעם מספר בדיקות כך שהסיכוי לקבל תוצאה אמיתית הוא גבוה.

הוסיף כי ישנו מחקר שנעשה על ידי ה-FBI, שבדק השוואת קול בין קול אמיתי לבין חקין. כאשר מישהו הקשיב באוזן לשתי ההקלטות, זה היה נשמע אותו דובר, אך בבדיקה במנוע נמצא שמדובר בשני אנשים שונים.

בתוכנה בה הוא משתמש ישנם 57 יישומי דובר. זו תוכנה בה משתמשים בכל העולם וזו ההוכחה שלו לכך שהתוכנה מקובלת בעולם המדעי.

כל אחד יכול להפעיל את מנוע זיהוי הדובר, אחרי הכשרה שהוא עובר. במנוע זיהוי הדובר אין חשיבות לאיכות ההקלטה, אך בספקטוגרף ישנה חשיבות.

במקרה זה התבקש לבדוק הקלטה מיום 21.7.11 בה מופיעים שני דוברים שאחד מהם מכונה יוסף. הוא השווה את ההקלטה לשיחה בה אין מחלוקת כי הדובר הוא הנאשם. התבקש לבדוק האם "יוסף" הוא הנאשם.

לבדיקה שלו יש שלושה שלבים: תחילה הקליט את הנאשם תוך כדי שיחה בטלפון הסלולארי, כשלצורך כך הנאשם חזר על כל מילה שלוש פעמים. בהמשך נסע לבית ג'אן והקליט שוב את הנאשם הקלטה פרונטאלית, כשהם משחזרים את

השיחה המדוברת. השלב האחרון הוא בדיקת הקלטת המשטרה בהאזנת הסתר מול שתי הקלטות אלו.

כאשר כתב בחוות הדעת ש"נראה כי לא מדובר באותו דובר", התכוון לכך שקרוב לוודאי שיוסף אינו הנאשם, היחס הוא 80-20. המשפט שכתב בחוות הדעת אינו מנוסח טוב. הם כותבים "נראה" כי התוכנה לא מראה ב-100%.

קיבל את כל דיסק האזנות הסתר ובדק עוד הקלטה אחת, בה מדבר הנאשם, חוץ מזו שהתבקש להתייחס אליה, ועשה זאת בגלל סקרנות פנימית שלו ולא כי התבקש לעשות כן. את ההקלטה בחר באופן שרירותי. קיבל בערך 10 קלטות ולקח אחת באופן שרירותי. לא ידע שזו הקלטה של הנאשם. זו הייתה בדיקה ראשונית, כדי לדעת אם הם יכולים להמשיך הלאה. בבדיקה זו התשובה יצאה חיובית, כך שהדובר בה הוא הנאשם. איכות הקול בה הייתה טובה מאד. מדובר על הקלטת וידאו של חקירתו של הנאשם, מט 316/11. כך הם נוהגים לעבוד: בוחרים דגימת קול אקראית ובודקים.

יצוין כי לגבי הבדיקה האקראית שעשה העד הרפז כמפורט לעיל, לגבי חקירת משטרה שלדבריו הדובר בה הינו הנאשם, נעשתה בדיקה על ידי ב"כ המאשימה, ומתברר כי החקירה הינה חקירתו של עטא ולא של הנאשם. בתגובה טען הרפז כי אלה הממצאים שקיבל, וכי בכל מקרה אין לכך קשר לחוות הדעת, שכן בחוות דעתו לא התייחס לבדיקה זו. העד אישר כי שתי הבדיקות התבצעו באותה צורה. לדבריו אולי טעה במספר הבדיקה. נכון שעדיף להשוות בין שיחות באותם תנאים: שיחה טלפונית מול שיחה טלפונית למשל, ובמקרה זה השווה בין טלפון לווידאו. לא יודע למה. סתם דגם הקלטה אקראית כלשהי. בסוף אכן השווה בין טלפון לטלפון, וזו הבדיקה עליה ביסס את חוות הדעת. נכון שאם היה שומע כמה שיחות רציפות הדבר היה יכול לעזור לו, אך לא עשה זאת (עמ' 976-1076).

האישום הראשון - דיון

56. משמיעת עדותו של עטא, אותה אני מקבלת כעדות אמינה, עולה מעורבות ממשית בין עטא, נאשם 1 והנאשם בהברחת משאיות במחסום, משטחי הרשות לתוך שטח ישראל. יוזכר כי עטא ונאשם 1 הודו במיוחס להם, וכך גם נאשמים 3 ו-4. עטא הודה מבלי שהובטח לו דבר, ונדון למאסר לתקופה ממושכת. בבית המשפט בעדותו נגד הנאשם חזר על הגירסה שמסר במשטרה והפליל את כל המעורבים בפרשה, ובהם את עצמו. לא היה לעטא אינטרס כלשהו להעליל על הנאשם.

לעדו של עטא מתווספות השיחות המוקלטות והמסרונים, כמפורט לעיל, ומנגד הסברים בלתי אמינים ובלתי הגיוניים של הנאשם. כן ישנו חיזוק לעדותו של עטא בעדויות השוטרים שהשתתפו במרדף בתאריך 30.7.11 (פירוט הראיות באישום השני), כמו גם עדויות נוספות לגבי העברת כלי רכב במחסום ללא בידוק (מיכאל בר, דניאל יצחק).

דברים אלה לגבי עדותו של עטא מתייחסים גם ליתר האישומים, אשר הראיות לגביהם תפורטנה בהמשך.

57. מן התמלילים עולה בבירור קשר הדוק בין המעורבים בביצוע העבירה, כאשר מרבית השיחות הינן שיחות יוצאות ונכנסות מהטלפון הנייד של הנאשם.

58. גרסתו של הנאשם, לפיה הוא אינו הדובר ברובן המוחלט של השיחות, איננה אמינה, אינה מקובלת עליי ואני דוחה אותה מכול וכול.

ההסברים שנתן הנאשם לסיבה בגינה נקלטו השיחות מהטלפון הנייד שלו, אינם הגיוניים ואינם אמינים. לא מתקבל על הדעת כי הנאשם השאיר את הטלפון הנייד שלו בטעינה זמן כה רב, וכי בדיוק באותו זמן התבצעו השיחות המפלילות, כי מעורבים בפרשה התקשרו אליו בדיוק בזמן בו מעורבים אחרים היו ליד הטלפון שלו וענו, וכי המעורבים אף ידעו לקבוע ביניהם מתי ימשיכו לשוחח באמצעות הטלפון הנייד שלו, כאשר בין לבין, בטווח זמן של שניות בודדות, הוא, לדבריו, שוחח בטלפון.

בדיקת השיחות הרלוונטיות לאישום זה מוכיחות עד כמה גרסתו של הנאשם אינה מתיישבת עם השכל הישר, שכן קשה עד בלתי אפשרי להניח כי עטא שוחח עם נאשם 1 מהטלפון הנייד של הנאשם בשעה 22:53, כי 13 שניות לאחר מכן לאחר מכן כבר משוחח הנאשם עם נאשם 1 על בחירת פועל לדלתות וחלונות (כאשר המילים "דלת" "חלון" או "פועל" אינן מופיעות אף לא פעם אחת בשיחה), כי מספר דקות לאחר מכן מישהו המכנה עצמו יוסף משוחח עם שמעון מהטלפון של הנאשם ובשיחה זו הם קובעים לשוחח שוב למחרת בשעה 07:30 בבוקר לערך, וכי למחרת בשעה זו שוב מצליחים השניים לשוחח ביניהם - וכל זה מבלי שהנאשם יודע ששיחות אלה מתנהלות ובזמן שהטלפון הנייד שלו נמצא בטעינה.

כל זאת, כאשר הנאשם אף טען כי לא זכור לו אם היה כלל במשמרת במועדים אלה.

בנוסף, בהסבריו של הנאשם נמצאה סתירה מהותית, שכן תחילה טען הנאשם כי ביום 21.7 לן בביתו יחד עם עטא ואחרים (עמ' 799), אך בהמשך מסר כי ביום זה היה במשמרת במחסום מהשעה 21:00 ועד לפנות בוקר (עמ' 891-892).

גם כאשר מאשר הנאשם שהוא הדובר בשיחות (ת/2(ב), ת/2(כב)), לא מצליח הנאשם לספק הסברים מניחים את הדעת בנוגע לתוכן השיחות.

לא זו בלבד, אלא שתוכן השיחות תואם במדויק את הקשר וביצועו, כפי שיפורט להלן.

וראה גם עדותו של עטא אשר הכחיש ששוחח ממכשיר טלפון שאינו שלו (עמ' 581) ובהמשך הדגיש כי: **"ולא דיברתי מהפלאפון של עתאד בחיים שלי"** (עמ' 861).

וביחס למומחה ולחוות דעתו - הרי שעדות זו אינה מוסיפה משקל להסבריו של הנאשם. הרפז לא הצליח להראות כי התכנה בה הוא משתמש לבדיקה מדויקת, ואף אישר כי איננה מדויקת (עמ' 1076), הרפז אף טעה במהלך ביצוע הבדיקות, כאשר ערך השוואת קול לקלטת שהוא סבר כי היא מחקירתו של הנאשם אך התברר כי היא מחקירתו של עטא, והגיע למסקנה כי מדובר באותו קול שהוא קולו של הנאשם. העובדה שמצא זהות בין קולו של הנאשם לבין קולו של עטא מעידה על טיב הבדיקות שערך ועל אמינות התכנה או על אמינות השימוש בה. מכל מקום, לא ניתן לסמוך על הבדיקות שערך הרפז או לבסס עליהן מסקנות לטובת הנאשם.

מנגד, עומדות עדויותיהם של חזי חזן וחזי נתן, אשר העידו, מניסיונם, באופן זהה על כך שמאפייני קולו של הנאשם ייחודיים, וכך קל היה לזהות את קולו כדובר בכל השיחות שצורפו (חזי חזן בעמ' 479, חזי נתן בעמ' 432).

בהקשר זה ראה גם עדותו של שלום עמר, ראש צוות החקירה, אשר העיד כי זכור לו שקולו של הנאשם זוהה בוודאות בקלטות (עמ' 347).

אשר על כן אני דוחה את גרסתו של הנאשם בנוגע לזיהוי קולו, וקובעת כי הוא הדובר בשיחות אשר צורפו והוצגו כמפורט לעיל.

59. משנקבע כי הנאשם הוא הדובר בשיחות, קל לראות את הקשר בין המעורבים:

תחילה מתקשר נאשם 1 אל הנאשם והשניים מנהלים שיחה בה מועבר מספר הטלפון של שמעון. דקה לאחר מכן שוב מתקשר נאשם 1 אל הנאשם ומבקש ממנו לדבר "אתו" עכשיו ולשאול באיזו שעה עליו להיות מוכן למחרת. ואכן, 8 דקות לאחר מכן יוצאת שיחה מהטלפון הנייד של הנאשם אל שמעון, שמעון אומר שיש לו "בטוח אחד" והם מדברים על כך שזה יהיה בין 9 ל-11 ומסכמים לדבר למחרת בסביבות השעה 7:30. וראה זה פלא, למחרת בשעה 7:54 מתקשר הנאשם אל שמעון, מזדהה בשם יוסף, ושמעון אומר לו שיש לו "אחד" והם יהיו מוכנים בתשע. בשעה 9:02 מתקשר הנאשם אל שמעון ושמעון אומר שעוד שלוש דקות הוא מגיע. בהמשך משוחחים השניים מספר שיחות על כך ש"ההוא" מגיע, הנאשם מבקש משמעון שיצור קשר עם הנהג ויגיד לו לחכות והם מסכמים שבזמן ש"ההוא" יימלא אוויר, "אני מוציא". ואכן בשעה 10:03 מודיע הנאשם לשמעון ש"הוא יצא אחי", ובשעה 10:05 משוחח הנאשם עם אדם לא מזוהה אשר אומר כי הוא כבר בא והנאשם עונה לו: "יאללה במהירות, צא, אני אומר לך צא". בשעה 10:08 משוחחים שמעון והנאשם ומסכמים כי "הכול טוב", ובשעה 11:28 משוחח הנאשם עם נאשם 1 ואומר לו כי הקופה אירעה בסביבות 10:00-10:20.

כך פרוש לפנינו הקשר במלואו, מרגע ההכנה, הבדיקה בנוגע למספר המשאיות המתוכננות לעבור ובאיזו שעה, הבדיקה האם הנהג מתקרב, ההבנה כי החפ"ק מגיע למחסום ואזהרת הנהג להמתין בצד, המעקב אחרי החפ"ק וברגע שהוא עוזב, שיחה עם הנהג והעברת המשאית, סיכום כי הכול נגמר, והודעה למעורבים האחרים כי נעשתה "הקופה".

60. דברים אלה מתיישבים עם עדותו של עטא לפיה היה נוהג לעלות בקשר מול החפ"ק כדי לבדוק היכן הוא נמצא, ואם החפ"ק היה אומר שהוא ממש קרוב, הוא היה מעכב את המשאית (עמ' 586-588); עם עדותו לפיה הנאשם קורא לעצמו יוסוף כשהוא מדבר עם הנהגים, כדי שהם לא יזהו אותו (עמ' 685-686), וכן עם עדותו על כך ששמעון היה נוהג ללוות את המשאיות ברכב פרטי כדי לבדוק שהכול בסדר (עמ' 577).

61. כל אלה מצטרפים גם לאמירות נוספות של עטא -

עדותו לפיה נאשם 1 היה ה"מוח" מאחורי ההברחות (עמ' 572) אך כאשר נאשם 1 לא היה, הנאשם היה ממלא את מקומו: מקבל עדכונים (עמ' 573), מעכב את הנהג אם היה צורך בכך (עמ' 584), מארגן את לוחות הזמנים {עמ' 706} ומקבל את הכסף (עמ' 572, נ/24).

וכן עדותו לפיה לא תמיד בדק את המשאיות שהעביר במחסום וסמך על כך שנאמר להם שמדובר בביצים בלבד (עמ' 588, נ/21, נ/22, נ/24).

ויצוין כי עדויותיו של עטא חשובות במיוחד לאחר שהנאשם השיב כי אין ביניהם כל סכסוך (ת/1(ב)).

62. אשר על כן אני קובעת כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו באישום הראשון.

האישום השני

63. כאמור בכתב האישום המתוקן ברביעית, ביום 27.7.11 נערכו תיאומים להעברת משאית נוספת במחסום (להלן: "המשאית"). כפי שסוכם מראש, ביום 30.7.11 בשעה 20:30 או בסמוך לכך, במהלך משמרת בה שובצו הנאשם ועטא, הגיעה משטח הרשות משאית הנהוגה על ידי הנאשם 4, נושאת מטען שטיבו אינו ידוע, ועברה את המחסום על אף שלא הופיעה ברשימת המורשים ואף שלא נערכה לה כל בדיקה.

אנשי מח"ש ואנשי יחידת הפיצו"ח, אשר שהו באותה עת בקרבת המחסום והבחינו במשאית עוברת ללא כל בדיקה, החלו לעקוב אחריה לכיוון כביש 443.

כתב האישום מפרט את המרדף שביצעו אנשי מח"ש ואנשי יחידת הפיצו"ח אחרי המשאית, כאשר במהלכו ניסה נאשם 3, כשהוא נוהג ברכב מסוג הונדה, לעכב את רכב הפיצו"ח. בסופו של יום לא הצליחו אנשי הפיצו"ח לאתר את המשאית.

בתמורה להעברת המשאית קיבלו בני החבורה סך של 5,000 ₪. נאשם 1 סיפר בכזב לעטא כי נתקבלה תמורה בסך 3,000 ₪. עטא קיבל לידיו סך של 1,000 ₪ והיתרה חולקה בין נאשם 1 לנאשם.

האישום השני - ראיות המאשימה

64. בכל הנוגע לימים שלפני יום 30.7.11, הגישה המאשימה את השיחות הבאות, שנקלטו באמצעות האזנות הסתר:

שיחה מס' 650 מיום 27.7.11 22:48, שיחה יוצאת מנאשם 1 לנאשם (ת/2(כט)):

"טליע מציין כי הוא שומע את עצמו בפלאפון ולכן הוא חושב שיש האזנות. עתאד משיב כי הוא מסכים עם האפשרות הזו מפני שהוא שומע את קולו של טליע באופן מעוות. טליע מבקש מעתאד להשתמש בפלאפון הנוסף. טליע מסיים ואומר כי מחר לא יהיה כלום אלא רק במוצ"ש".

שיחה מס' 171 27.7.11 23:49, מסרון יוצא מעטא (ת/2(ל)):

"כח את הדפים מעתאד מחר תשמור אצלך אני יבוא יכח"

שיחה מס' 355 מיום 28.7.11 15:30, שיחה יוצאת מהנאשם לנאשם 1 (ת/2(לב)):

"שיחת חולין-עבודה"

עתאד שואל את טליע אם הוא דיבר עם שמעון והאחרון משיב כי רק במוצאי שבת. עתאד שואל אם אין לשמעון שום דבר ביום שבת וטליע משיב כי אך ורק במוצ"ש."

65. גרסת הנאשם לחלק זה:

כאשר הושמעה לנאשם שיחה מס' 650 הוא אישר כי הוא אחד הדוברים בשיחה, כאשר הדובר השני הוא נאשם 1. לא זוכר על מה דיברו כאשר נאשם 1 אמר לו שהוא חושש מהאזנות. אולי על תחושה של מאבטחים, שכן יש מאבטחים רבים שאמרו לו שהם חושבים שמאזינים להם לטלפון. זה רגיל אצלם שאדם מרגיש כך. לא זוכר את שמות המאבטחים שאמרו לו זאת, אבל אצלם אומרים שאם אתה שומע את קולך בפלאפון, זו האזנה. אין לו מה להסתיר אך זו פגיעה בפרטיות. לא ידוע למה התכוון נאשם 1 כאשר אמר לו שיהיה משהו רק במוצ"ש (ת/1(ג)).

בבית המשפט הדגיש הנאשם שאצלם גם ילדים בני עשר, אם אחד מהם שומע את קולו בפלאפון, הוא אומר שהשב"כ מאזין להם. לכן לא היה לו מוזר לחשוב כך. לא יודע למה התכוון נאשם 1 כשביקש ממנו להשתמש בטלפון הנוסף, לא היה לו עוד טלפון. לא שאל על כך את נאשם 1 כי לא הבין שהוא מתכוון שיעבור לטלפון אחר. גם לא יודע למה התכוון נאשם 1 כשאמר לו שלא יהיה כלום אלא רק במוצ"ש. אין לו הסבר מה זה יכול להיות אבל בטח לא הברחת משאית. אולי התרגום של השיחה לא נכון (עמ' 910-915).

בכל הנוגע לשיחה מס' 171 מסר הנאשם שלא ברור לו על אילו "דפים" דיבר עטא. לא מקבל שום דפים ולא זוכר שהביא למישהו דפים (עמ' 917).

בנוגע לשיחה 355 טען הנאשם כי אינו זוכר את השיחה, הוא לא יודע מי זה שמעון ולא יודע אם דיברו עליו (עמ' 918-919).

יום 30.7.11:

66. בכל הנוגע לאירוע זה העיד עטא כי באותו מוצ"ש המשאית יצאה מהמעבר ורכב שנסע מאחוריה, סקודה לבנה, נצמד אליה כל הזמן. הליווי, עליו היה מופקד שמעון, גילה זאת והתחיל לחסום את הרכב עד שהמשאית נעלמה. נאשם 1 הוא זה שראה את הרכב והודיע לשמעון. לשמעון יש כנראה קשרים באמצעותם הוא בדק את מספר הרכב וגילה שזהו רכב ממשלתי וכך הבינו. בדרך, כשרכב הליווי ניסה לחסום את הרכב העוקב, נעברו עבירות תנועה. באותו ערב הוא התקשר לנאשם 1 ואמר לו שיש רכב אחרי המשאית וככל הנראה משהו לא בסדר. הוא לא מכיר את הנהג, אך בהמשך נוצר קשר טלפוני עם המבריחים. הוא מכיר מישהו מירושלים בשם חלדון חוסייני ופעם ראה אותו מסתובב ברכב עם הנהג, לכן ניסה להתקשר לנהג דרך חלדון ולברר מה קרה. פחד שקרה לו משהו. נאמר לו שהנהג החביא את

המשאית בחניון של איזה בית מלון והנהג חזר הביתה. (עמ' 577-578, 588-589).

67. על האירוע שהתרחש ביום 30.7.11 ניתן ללמוד ממזכרים של סנ"צ שי קובנטור, ראש מפלג מודיעין במח"ש:

זכ"ד מיום 3.8.11 (ת/10א): ביום 30.7 היו בפעילות על השוטר עטא שהוצב במחסום אל ג'יב. בשעה 20:20 לערך הבחינו במשאית לבנה גדולה ליד צומת גבעת זאב. התחיל לנסוע אחריה, יחד עם השוטר דני אלבז, עד הכניסה לדרך בגין. בזמן הזה צוות של הפיצו"ח ניסה לעצור את המשאית והיא סירבה. בסמוך לתחנת הכוח הבחין במשאית עוצרת ונוסעת אחורה על השוליים כשהיא מסכנת רכבים וגורמת להם לסטות לשוליים. התחיל לנסוע אחריה וכעבר כמה מטרים, כשראה שהנסיעה מסוכנת, נסע קדימה. נסע ברח' גולדה מאיר והבחין במשאית פונה ימינה לשפך חיים. לפי שהספיק לפנות ימינה בעקבותיה, הופיע רכב הונדה וחסם את כל הנתיב ימינה. הנהג יצא מהרכב ושאל למה הוא נוסע אחרי המשאית. התעלם ממנו ונסע ישר ואז ימינה. הבחין במשאית נוסעת באור אדום מלא ופונה שמאלה לרח' חנה. פנה גם הוא שמאלה ושוב הופיעה ההונדה וחסמה את הנתיב וכמעט גרמה לתאונה. ניסה לנסוע לאחור אך גם ההונדה נסעה לאחור וחסמה את הנסיעה. דני אלבז ירד מהרכב ולקח את מפתחות ההונדה. הנהג יצא ונתלה להם על חלון הרכב כשהוא צועק. הדף אותו מהחלון והוא נפל על הרצפה. המשיך בנסיעה קדימה אך לא הבחין במשאית.

זכ"ד מיום 9.8.11, דו"ח הבהרה לזכ"ד מיום 3.8.11 (ת/10ב): ביום 3.8.11 השתתף במעצרו של שמעון אוהיון בחשד ששיחד שוטר במחסום אל ג'יב כדי להעביר משאיות ביצים. אז זיהה כי מדובר באותו אדם שחסם את הרכב שלו ונתלה על החלון כדי לחסום את נתיב המעקב אחרי המשאית. אחרי שהוא נפל מהחלון, הסתכל במראה וראה אותו נעמד. מציין שכשרדף אחרי המשאית, היא נסעה במהירות 110 קמ"ש בערך, ויותר מהר ממנו. המשאית נסעה בכביש בגין לאחור מרחק 500 מ' לערך ואף יותר. המשאית רחבה יותר מהשוליים כך שהיא בלטה בכביש, דבר שגרם לרכבים לסטות ממסלולם.

68. הוגש זכ"ד של החוקר דני אלבז מיום 31.7.11 (נ/32): ביום 30.7 בשעה 20:30 הבחינו במשאית בצומת גבעת זאב ונסעו אחריה לכיוון כביש 443. בדרך התקשר לצוות הפיצו"ח ודיווח שהמשאית נוסעת לכיוון ירושלים, והפיצו"ח הצטרף אליו. כאשר המשאית הייתה על הגשר לכיוון מלחה נצמד אליה צוות הפיצו"ח וביקש ממנה לעצור. המשאית המשיכה בנסיעתה. הוא עצמו המשיך לדבר עם הפיצו"ח שיעזבו את המשאית. בשלב בו הפיצו"ח היו לפני המשאית, עצרה המשאית בצד הדרך והתחילה לנסוע לאחור בכביש בגין בתנועה מרובה. הפיצו"ח ניסה לחזור אחורה אך היה מסוכן מידי. המשיכו בנסיעה קדימה והמשאית נצפתה בעליה לכיוון הר חוצבים. כאשר ניסו לפנות ימינה אחרי המשאית, חסם אותם רכב הונדה אקורד אפור, הנהג ירד מהרכב וצעק "למה אתם נוסעים אחריו". שי המשיך בנסיעה אחרי המשאית אשר פנתה שמאלה באור אדום. ההונדה חסמה בצורה אגרסיבית ומסכנת חיים את הרכב שלהם, שי צעק לעברו "משטרה" ובשלב מסוים הוא עצמו ירד מהרכב ונכנס להונדה. הנהג החל לצעוק "אני חולה לב". הוא משך את המפתחות מהסוויץ ולקח גם מפתחות נוספים שהיו על הכיסא שליד הנהג. שי עקף את ההונדה ואז הנהג רץ לעבר הרכב של שי ונתלה על דלת הנהג. שי המשיך בנסיעה עד שהנהג עזב את האחיזה ונשכב על הארץ כשהוא צועק לעוברים ושבים "תתקשרו למשטרה".

69. ניר חבר, עובד יחידת הפיצו"ח. העיד כי כ-3 שבועות לפני יום 30.7.11 הובא לידיעתו שמתבצעות העברות במחסום, וככל הנראה רק בתקופה זו החלה יחידת הפיצו"ח בביצוע פעולות בנוגע למחסום (עמ' 170).

במסגרת עדותו של ניר חבר הוגשו שני מזכרים שלו בעניין:

ת/4(ב), דו"ח אירוע מיום 30.7.11, המתאר אף הוא את המרדף אחרי המשאית.

ת/4(א), מזכר מיום 19.9.11: היום התבקש להיכנס לחדר החקירות כדי לזהות אדם, וזיהה כי מדובר באשרף עלוש, נהג המשאית שנמלט ממנו במוצ"ש 30.7.11. במהלך האירוע סימן לנהג לעצור, אך הוא נמלט תוך נהיגה פראית ומסוכנת. נשאל ע"י החוקר איתן מתי ראה את אשרף עלוש בפעם האחרונה, וסיפר כי ביום 7.9.11, כשנהג משאית לבנה עליה כיתוב כחול אקסודוס 59. הוא נסע בכביש 443 לכיוון מערב, ולפני מחסום מכבים נוצר פקק תנועה, ככל הנראה בשל בידוק קפדני. זיהה משאית לבנה נוסעת לפניו בפקק, ובשלב מסוים המשאית עברה לנתיב השמאלי. זה משך את תשומת ליבו כי בהתאם להנחיות בודקים משאיות רק בנתיב הימני. כשהנהג הגיע לצומת לפני המחסום הוא ביצע פניית פרסה וחזר לכיוון מזרח. בשלב זה זיהה את הכיתוב על המשאית והסתכל על הנהג כשחלף על פניו. זיהה בוודאות את אשרף. כשהוא עצמו הגיע לצומת, גם הוא ביצע פרסה אבל לא הצליח לזהות את המשאית על הכביש.

70. הוגש מזכר של החוקר איתן סלוצקי מיום 31.7.11 (**ת/8(ר)**) לפיו בשעה 20:00, ובמסגרת מבצע לאיתור ותפיסה של משאיות היוצאות למחסום אל ג'יב לתוך שטח ישראל, התמקם עם החוקרת רוני שמואלי על ציר רמות-גבעת זאב. בשעה 20:30 לערך הבחין כי בצומת היציאה מהמחסום נוסעת משאית לבנה ופנתה ימינה לכיוון עופר. על דופן המשאית בפינה הימנית העליונה הבחין בכיתוב: "אקסודוס 59 הובלה בקירור" ועוד מילים שלא הספיק לראות. זיהה את הכיתוב מצפיה בסרטים המתעדים את פעילות המחסום. דיווח מיד לשי קובנטור. כאשר צעד עם רוני לכיוון הרכב שלהם שחנה בתוך גבעת זאב, זיהה מכיון המחסום רכב סובארו אימפרזה אדומה עוצרת סמוך לצומת תחנת הדלת ומעלה אדם שהמתין שם. כשהרכב עבר לידם, האדם שישב ליד הנהג הביט בהם ונראה שהוא בוחן אותם.

71. מזכר נוסף של החוקר סלוצקי, מיום 14.8.11, הוגש והוא מתייחס לדו"ח צפיה בסרטון המחסום מיום 30.7.11 (**ת/8(ג)**): צפה בסרטון המתעד את הפעילות מיום 30.7, אשר צולמה ממצלמה מסוימת. בשעה 20:30 נראית משאית לבנה עוברת במחסום ללא בדיקה. ניתן להבחין בכיתוב בקצה העליון של דופן המשאית.

72. הוגשה הודעת החוקר כרמל זקן מיום 8.8.11 (**ת/32**) ממנה עולה כי בסרטון מיום 30.7.11 לא רואים משאית, שידוע בדיעבד שהיא עברה את המחסום בשעה מסוימת. לדבריו, ייתכן ובאותו זמן הייתה הפסקת חשמל או שאולי המשאית נכנסה דרך הנתיב הנגדי, ולכן צריך לבדוק במצלמה השנייה.

73. העד דניאל יצחק, ששירת במעבר, העיד כי ביום 30.7 עבד במחסום כשוטר צבאי יחיד והיה ברגלי. הגיע למחסום בשעה 18:00, ישר לעמדה הרגלית, ושהה שם עד השעה 06:00. באותו לילה היו ביקורות רבות והרבה מג"בניקים.

74. המאשימה הציגה שיחות שנערכו בין בני החבורה בנוגע לאירוע זה, ונקלטו בהאזנות הסתר, כדלהלן:

שיחה מס' 435, מסרון מיום 30.7.11 20:12:16 (**ת/2(ל)**):

"זה החפק".

שיחה מס' 432, מסרון מיום 30.7.11 20:12:43 (ת/2(לז)):

"לא זה סתם עומד כאן"

שיחה מס' 435 30.7.11 20:45:39, מסרון יוצא מהנאשם (ת/2(לח)):

"אני הולך לראות. תמחק כול ההודעות בטלפון שלך."

שיחה מס' 1040 30.7.11 20:45:40, מסרון נכנס לנאשם 1 (ת/2(לט)):

"אני הולך לראות. תמחק כול ההודעות בטלפון שלך."

שיחה מס' 1043 30.7.11 20:57, מסרון יוצא מהנאשם (ת/2(מ)):

"הגעתי עד מלחה אין כלום."

שיחה מס' 1045 30.7.11 20:59, מסרון יוצא מנאשם 1 לנאשם (ת/2(מב)):

"שמעון אמר את זה"

שיחה מס' 443 30.7.11 22:19, שיחה מהנאשם לנאשם 1 (ת/2(מה)) (שיחה זהה לשיחה 1058 ת/2(מו)):

"עתאד מספר לטליע שמי שרדף אחרי המכונית, רדף אחרי מחמד. עתאד מציין כי מחמד נכנס למספר סמטאות ובלבל אותו וכך הצליח לברוח ממנו. עתאד מוסיף כי הוא יודע על כך בזכות שיחת טלפון בין זאהי לעטא וכי הכול היה מתוכנן מראש. לשאלתו של טליע, עתאד משיב שהיה טנדר מאחורי מחמד לאורך כל הדרך ובנוסף הייתה גם מכונית מזדה. טליע מסיים את השיחה ואומר לעתאד שהוא יתקשר אליו בחזרה לאחר שיחליף את הטלפון."

שיחה מס' 333 30.7.11 22:24, שיחה מעטא לנאשם 1 (ת/2(מז)):

"עטא: זאהי התקשר אליי... היה אחריה מעקב... נהג נבהל, חשב שהפיצוח מאחורה... נכנס בסימטא... החביא את המכונית ויצא ברגל לעבר הצומת לבחוף... הוא עקב אחרי המכונית ואז חזר למכונית

...

המשאית איבדה את המכונית, הוא החביא את המשאית וירד לעקוב אחריהם... היה על המכונית מעקב מרגע שיצאה מפה לבחוף..."

שיחה מס' 1066 30.7.11 22:35, שיחה מנאשם 1 לנאשם (ת/2(מט):

"טליע מספר לעתאד כי הם עדיין מחכים ויש בלאגן עם המשטרה. טליע שואל את עתאד איזה אינטרס יש לזאהי לפתוח עליהם את הפה ועתאד משיב כי לדעתו יש סיכוי גדול שזאהי הוא זה שפתח את הפה. טליע שואל את עתאד אם הוא חושב שאולי ראמי פתח עליהם את הפה... טליע מספר ששמעון ירד מהרכב שלו וניסה לחסום את הרכב המשטרתי כדי לעכב את המשטרה..."

שיחה מס' 349 30.7.11 22:39, שיחה בין גבר לעטא (ת/2(נ):

"עטא: יש לך קשר לבחור?...תדאג שיתקשר אליו ושאל אותו היכן הוא... אנו רוצים לבדוק איפה הוא שנהיה בטוחים... רק תשאל אותו איפה הוא נמצא ואם יש משהו, בסדר?

...

גבר: ...עכשיו אני אדאג שח'אלד יתקשר אליו ושאל אותו היכן הוא."

שיחה מס' 1068 30.7.11 22:59, שיחה יוצאת מהנאשם לנאשם 1 (ת/2(נג):

"טליע: מה אין דבר, אין כלום, אין משטרה ואין כלום... אני הגעתי עד מה שמו... עד מחסום המנהרות... אין כלום, לא ראיתי מחסום ולא שום דבר

...

עתאד: אין כלום? התקשר לנהג ותראה

טליע: עכשיו אני אתקשר אליו

עתאד: התקשר לנהג, התקשר לנהג. התקשר אליו מהפלאפון השני כשאתה איתי..."

שיחה מס' 1071 30.7.11 23:09, שיחה יוצאת מהנאשם לנאשם 1 (ת/2(נז):

"עתאד מספר לטליע כי הנהג דיבר עם עטא ואמר לו שהכול טוב ויפה..."

שיחה מס' 450 30.7.11 23:15, שיחה יוצאת מהנאשם 1 לעטא (ת/2(נח):

..."

עטא: המשאית הגיעה. לעניין מה שאמרתי לך שהיה אחריה מעקב, זה אמת. היה אחריה מעקב, המכונית נשארה מאחוריו מכאן, הגיעו עד אזור מלחה ושם, ברח לסמטה והתחיל להסתובב שם, בלבד את הרכב

מאחור, החביא את המשאית במקום שממנו יצא רגלית לתצפת עליהם, וכאשר הלכו, הוא חזר ויצא

...

עטא: תעשה את עצמך כאילו אתה לא יודע כלום".

שיחה מס' 361 30.7.11 23:45, שיחה יוצאת מנאשם 1 לעטא (ת/2(ס):

"טלע: מה שקרה זה שהיה רכב מאחוריו... הוא לקח סיבוב נגדי, עשה פרסה, לקח כיוון נגדי, הוא אמר שהיה מאחוריו פיצוח... חשפו אותו והצליחו לעקוב אחרי המכונית ואז הוא נכנס לשכונת חרדים... שם במאה שערים, החביאו אותה... בקיצור, הצליחו להחביא אותה חצי שעה, שעה. הוציא אותה, העבירו סחורה למשאית שנייה, לאחר מכן המשאית עזבה את המקום כשהיא ריקה... היה מרדף מאחוריו, על ידי מאזדה, אין לי מושג מאיפה היא הגיעה... מאזדה לבנה".

האישום השני - גרסת הנאשם

75. במהלך עדותו בבית המשפט התבקש הנאשם להתייחס לשיחות:

בנוגע לשיחה מס' 432 מסר הנאשם שייטכן שמישהו שולח לטלפון שלו מסרונים המיועדים למישהו אחר. יכול להיות שישן במשמרת, כפי שעושים כל המאבטחים, ומישהו אחר שלח הודעה. אולי הוא אמר שהוא הולך לישון ושם החפ"ק יגיעו שישלחו לו הודעה. במקרה זה לא התקשרו אליו כי אסור לדבר בטלפון בש"ג והדבר עלול לעלות לו בעונש, ולכן ביקש שישלחו לו מסרון. לא בדיוק זוכר. צריך לשאול את נאשם 1 למה התכוון (עמ' 921-923).

בנוגע למסרון מס' 435 מסר הנאשם שכנראה נאשם 1 טעה, שכן אין סיבה שהוא ימחק את כל ההודעות שלו (עמ' 924).

בנוגע למסרון מס' 1043, מסר הנאשם כי הוא לא יודע למה נאשם 1 שלח לו מסרון כזה (עמ' 925).

בנוגע למסרון מס' 1045, מסר הנאשם כי אינו יודע מי זה שמעון והוא לא יודע מה להגיד (עמ' 927).

בנוגע לשיחות מס' 433, מסר הנאשם שעטא העביר במחסום חבר שלו מתמרה ואמר שרודפים אחריו ויש בלגן. והוא סיפר לנאשם 1 מה שעטא סיפר לו. לא יודע למה נאשם 1 אמר לו שהם ידברו אחרי שהוא יחליף טלפון, לא זוכר את זה (עמ' 931-932).

בנוגע לשיחה מס' 1066, מסר כי אינו יודע על איזה זאחי מדובר ולא זוכר מרדף. לא יודע מי זה ראמי ולא יודע למה "יפתחו עליהם". עטא ביקש ממנו להתקשר לנאשם 1 (עמ' 934).

בנוגע לשיחה מס' 1068 מסר כי אינו זוכר את השיחה. הוא אחד הדוברים בה, אך לא זוכר את תוכנה. עטא היה לידו ואמר לו מה להגיד (עמ' 936).

כך גם בנוגע לשיחה מס' 1071, עטא אמר לו מה לומר לנאשם 1 (עמ' 937).

76. גם במהלך חקירותיו של הנאשם הושמעו לו מספר שיחות והתבקשה התייחסותו:

בכל הנוגע לשיחה מס' 1071 אישר הנאשם כי הוא משוחח בה עם נאשם 1, אך הוא לא יודע על מה הם מדברים. עטא רק ביקש ממנו להגיד לנאשם 1 שהוא דיבר עם הנהג והכול "טוב ויפה". לא יודע מי הנהג ולא התערב במה שקרה בין הנהג לעטא. לא הבין את השיחה כמו שצריך, רק אמר מה שביקשו ממנו. מה שקרה זה שעטא דיבר לידו בפלאפון בזמן שהוא ישב במדרגות, ואז עטא הסתובב אליו ואמר לו שיגיד לנאשם 1 ללכת לישון ושהנהג דיבר איתו. לא יודע מה היה תוכן השיחה בין עטא לנהג ובכלל לא יודע מי הנהג (ת/1(ג)).

בנוגע לשיחה מס' 1066 אישר הנאשם כי הוא הדובר בשיחה, יחד עם נאשם 1. מסר כי נאשם 1 רצה לדעת מה זאהי אמר לעטא ושאל למה הטלפון של עטא סגור. הוא לא מכיר את זאהי וחשב שיש איתו בעיות. כשנאשם 1 שאל אותו איזה אינטרס יש לזאהי לפתוח עליהם את הפה, התכוון לפתוח את הפה על הנהג שעבר דרך עטא. לא יודע למה דיברו בלשון רבים. הבין שבגלל זה נאשם 1 התקשר אליו. לא יודע מי זה ראמי (ת/1(ג)).

בנוגע לשיחה מס' 1068 אישר הנאשם שהוא נשמע בשיחה זו משוחח עם נאשם 1. לדבריו, הוא אינו יודע מה עטא היה מעביר במחסום, אבל הרבה רכבים לא רשומים היו נכנסים, ופעם או פעמיים גם ראה משפחה של עובדי בניין שהכניסו סחורה, אבל לא אמר כלום. עטא לא היה מחכה לקבל אישור מהמת"ק והיה מכניס חופשי. אף פעם לא ראה שמישהו ביקש אישור מהמת"ק להעביר סחורה ולא קיבל. ידע שמה שעטא עושה לא חוקי אבל רוב המג"בניקים שהיו שם היו כך. המג"בניקים עבדו במחסום 15 שנה והכירו את האנשים. עטא לא היה בודק רכבים והיה מכניס כל מי שהכיר, כולל משאיות. הוא עצמו לא היה קשור לעניין, רק אבטח את עטא. זה היה יום יום. בדרך כלל דובר על חומרי בניין אבל פעם ראה ביצים שהעבירו בלי אישור. הוא לא היה מעורב. נאשם 1 התקשר אליו כמה פעמים ואמר שהפלאפון של עטא סגור. הוא שאל את עטא מה קרה ועטא סיפר לו שהוא העביר במחסום נהג בלי אישור, והנהג נתפס. זאהי הוא זה שסיפר על כך לעטא. עטא נכנס להלם ורעד. כשנאשם 1 אמר לו בתחילת השיחה שאין כלום ואין משטרה, זה היה כדי שימסור זאת לעטא. עטא גם ביקש ממנו לומר לנאשם 1 שאולי אחד בשם ראמי, ואחד בשם מוחמד, הם אלה שרדפו אחרי הנהג. לא מכיר אותם. לא יודע גם מי זה שמעון. בשיחה מזכיר את השם שמעון כי עטא אמר לו אותו, והוא מסר לנאשם 1. לא ידע בכלל במה מדובר. לא מכיר את זאהי אבל יודע שבינו לבין עטא היה משהו כי הם כל הזמן דיברו ביניהם בטלפון. לכן אמר לנאשם 1 שהכול היה משחק ושילך הביתה לישון. כל השיחה אמר דברים שעטא אמר לו להגיד. אם דיבר בלשון רבים זה כי עטא אמר לו לדבר כך (ת/1(ד)).

האישום השני - דין

77. מהשוואה בין השיחות שהוקלטו לבין עדויות המעורבים, ניתן לראות את הקשר שהוביל לאירוע.

78. ראשית, ובכל הנוגע לשיחות שהתקיימו בין הצדדים עד ליום 30.7.11, שיחות אלו, שהן שיחות הכנה לאירוע, תואמות לעדותו של עטא לפיה "החבר'ה" של שמעון הם דתיים ולכן לא היו מברחים בשבת בבוקר אלא ממתנים עד מוצ"ש (עמ' 604). גם ב-24/נ-24 העיד עטא כי הוא יודע שהאנשים דתיים כי הם לא עבדו בשבת.

בנוסף, שיחה מס' 171, המסרון בו כותב עטא לנאשם ומבקש ממנו לקחת את ה"דפים", תואם את עדותו של עטא לפיה היו ביניהם קודים וביניהם המילה "ניירות" שפירושה היה "כסף" (נ/24).

כאשר נשאל הנאשם אודות שיחות אלה, הוא אישר כי הוא הדובר בהן, אך טען שאינו יודע או אינו זוכר במה מדובר ואף הוסיף כי לא הבין למה מתכוון נאשם 1 בדברים שונים. עם זאת, הנאשם לא אמר כי שאל את נאשם 1 לפרש הדברים או כי ניסה לברר את משמעותם.

79. ובנוגע לאירוע עצמו, מיום 30.7.11:

חלופת השיחות והמסרונים שבין הצדדים, תואמת אחד לאחד לעדויות השוטרים שהיו מעורבים באירוע.

בתחילה, בשעה 20:00 לערך, נשלח מסרון ובו השאלה: "זה החפ"ק?", ומיד מתקבלת התשובה: "לא זה סתם עומד כאן". זאת, כאשר מעדותו של ניר חבר, אכן בשעה זו לערך רכב של יחידת הפיצו"ח עמד סמוך למחסום (ת/4(ב)). וראה בהקשר זה עדותו של עטא לפיה כאשר הם הברחו משאית במחסום, הם היו בודקים שאין ג'יפ שמגיע (עמ' 590). מספר דקות לאחר מכן, כעולה מעדויות השוטרים, התחיל האירוע: משאית לבנה נצפתה כשהיא עוברת את המחסום ללא בידוק (סלוצקי ב-ת/8(יג), וכן ראה עדותו של עטא ב-נ/22 אשר התייחס לסרטון של סלוצקי ואישר כי בסרטון רואים שהמשאית עוברת בלי בידוק), ואנשי מח"ש ואנשי יחידת הפיצו"ח, ששהו בפעילות במקום, החלו לעקוב אחריה על כביש 443 לכיוון ירושלים. ניר חבר, עובד יחידת הפיצו"ח, נצמד למשאית וכרז לה לעצור, אך הנהג לא הקשיב לו והחל בנסיעה מהירה בניסיון לחמוק מהשוטרים. בשלב זה ביצע הנהג מספר עבירות תנועה שסיכנו את כל הנוסעים בדרך. בשלב מסוים הגיע למקום רכב הונדה כסוף וניסה לחסום את השוטרים ולמנוע מהם לדלוך אחרי המשאית. ואכן, לבסוף הצליחה המשאית לחמוק מעיני השוטרים (ת/4(ב), נ/32, ת/10(א)).

במקביל העיד עטא כי נאשם 1 הבין מה קורה והודיע לכל המעורבים. כך שולח הנאשם מסרון לנאשם 1, בשעה 20:45 - שעת המרדף - מודיע לו שהוא הולך לראות מה קורה ומבקש שימחק את כל ההודעות בטלפון שלו. כ-10 דקות לאחר מכן שולח הנאשם מסרון בו הוא מוסר כי הגיע עד מלחה ו- "אין כלום".

בשעה 22:19, לאחר שהאירוע הסתיים והנהג חמק מהשוטרים, משוחחים הנאשמים, והנאשם מספר לנאשם 1 את פרטי האירוע. בהמשך מנהלים המעורבים שיחות בהן הם מנסים להבין מי "פתח עליהם", ועטא אף מבקש ליצור קשר עם הנהג כדי לברר מה עלה בגורלו כדי "שנהיה בטוחים". נאשם 1 יוצא ברכבו לכיוון בגין דרום כדי לבדוק (ת/20), ובשעה 23:09 מגיעה הודעת ההרגעה: "הנהג דיבר עם עטא ואמר לו שהכול טוב ויפה". דברים אלה גם מתיישבים עם עדותו של עטא (עמ' 588-589).

80. כאשר נשאל הנאשם אודות שיחות אלה, הוא מוסר שתי תשובות: האחת, כפי שטען בנוגע לשיחות קודמות, מישהו לקח לו את הטלפון ושולח בשמו מסרונים שאינם ברורים לו (עמ' 921-923, עמ' 927). השנייה, כי עטא ביקש ממנו להודיע דברים לנאשם 1, וכך עשה, אף שלא הבין כלל את תוכנם ואף שאין לו כל קשר לאירועים (עמ' 934, 936, 937, ת/1(ג), ת/1(ד)).

גם במקרה זה דבריו של הנאשם אינם אמינים ואינם הגיוניים.

בלתי מתקבל על הדעת שדווקא בשעה בה מתרחש אירוע כזה, המעורבים באירוע ייקחו מהנאשם את הטלפון הנייד שלו וישלחו בשמו מסרונים מפלילים. לא הגיוני גם שלאחר אירוע כה חריג, ובעיקר לאחר שעטא חושב כי מישו "פתח עליו", יערב עטא באירוע אדם שלא היה מעורב קודם כלל, ויעביר באמצעותו מסרים למעורבים אחרים.

על כן לא ניתן לתת משקל כלשהו לגרסתו של הנאשם בעניין זה.

81. ובנוגע להעברת הכספים בין בני החבורה -

כאמור, כתב האישום מציין כי בתמורה להעברת המשאית קיבלו בני החבורה סך של 5,000 ₪, וכי נאשם 1 סיפר בכזב לעטא כי נתקבלה תמורה בסך 3,000 ₪, וכך קיבל עטא לידיו סך של 1,000 ₪ בלבד, כאשר היתרה חולקה בין נאשם 1 לנאשם.

דברים אלו תואמים את עדותו של עטא, אשר מסר כי נאשם 1 אמר לו שהם מקבלים 3,000 ₪ על כל משאית והכסף מתחלק בין שלושתם (עמ' 572), אך בדיעבד הבין שהם קיבלו יותר ממנו (עמ' 583). לדבריו, קיבל על כל משאית בין 700 ל-2,000 ₪ (עמ' 580). דברים דומים מסר עטא גם ב-21. גם בעימותים שהתקיימו בין המעורבים אמר עטא לנאשם 1: **"הוא היה מקבל את הכסף, אני לא ראיתי מזה שקל... כל הקופה, מביא לי גרוש"** (ת/30 עמ' 37). וראה בהקשר זה גם מזכרים של סלוצקי ת/8(ח), ת/8(י).

גם זאהי העיד כי נאשם 1 סיפר לו שהם מקבלים את רוב הכסף, ונותנים לעטא פחות: **"טליע אמר לי שהוא מקבל על כל משאית שהוא מבריה סך של חמש אלף שקל והוא אומר לעטא שהוא מקבל שלוש אלף ₪ וטליע ועתא מתחלקים בעודף שנשאר"**. בהמשך עטא הגיע אליו לחנות בצפון ואמר לו שהוא חושב שהנאשמים עובדים עליו (ת/27).

האישום השני - סיכום

82. לאור האמור לעיל אני קובעת כי הנאשם ביצע את המיוחס לו באישום השני.

האישום הרביעי

83. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ברביעית, במסגרת הקשר המתמשך נערכו בין החבורה לנאשמים 3-4 תיאומים להעברת משאיות נוספות במחסום, וזאת בשבעה מקרים שונים כדלהלן: ביום 28.5.11 בשעה 18:34 או בסמוך לכך, ביום 8.6.11 בשעה 21:24 או בסמוך לכך, ביום 12.6.11 בשעה 17:58 או בסמוך לכך, בהמשך לאותו ערב בשעה 20:15 או בסמוך לכך, ביום 18.6.11 בשעה 19:32 או בסמוך לכך, באותו ערב בשעה 20:10 או בסמוך לכך, ביום 25.6.11 בשעה 21:18 או בסמוך לכך.

עוד מפרט כתב האישום המתוקן, כי תמורת כל משאית שילמו נאשמים 3-4 לחבורה סך של 5,000 ₪. וכי נאשם 1 סיפר בכזב כי נתקבלה תמורה בסך 3,000 ₪ עבור כל משאית. עטא קיבל לידיו סך של 1,000 ₪ עבור כל משאית

שהועברה, והיתרה חולקה בין הנאשמים 2-1.

האישום הרביעי - ראיות המאשימה

84. בכל הנוגע לתאריכים המתוארים באישום הרביעי, הגישה המאשימה את ראיותיה כדלהלן:

יום 28.5.11:

ממזכר של החוקר סלוצקי מיום 13.7.11 (ת/8(ג)) עולה כי צפה בדיסק "מעבר אל ג'יב 28/5/11", ובשעה 18:34 נראית משאית עם קבינה לבנה ומאחור צבעי כחול ותכלת, כשהיא עוברת ללא בדיקה. לא ניתן להבחין במס' הלוחית.

כאשר הוצג סרטון זה לפני עטא בעת חקירתו, אישר עטא שמדובר בהברחה ואף הוסיף כי זו אחת המשאיות הראשונות שהם העבירו בלי בדיקה (נ/21).

יום 8.6.11:

מצפיה שביצע סלוצקי בדיסק "מחסום אל ג'יב 8.6.11", נראית בשעה 21:24 משאית לבנה עליה הכיתוב "הובלה בקירור ו.א אקסודוס 59 050-6804105" כשהיא עוברת את המחסום ללא בדיקה. לא ניתן להבחין במספר הלוחית. באותו יום, בשעה 23:08, נראתה משאית לבנה, שלא ניתן היה להבחין במספר הלוחית שלה, כשהיא עוברת במחסום ללא בדיקה (ת/8(ג)).

כאשר הוצגו סרטונים אלה לפני עטא, הוא אישר שמדובר בהברחות. בסרטון מהשעה 21:24 אישר כי הוא רק עמד ודיבר עם הנהג, שאל אותו אם הוא מוביל רק ביצים ולאחר שהנהג אישר הוא נתן לו אישור לנסוע מבלי לבדוק את המשאית. ולגבי הסרטון משעה 23:08 מסר כי גם זו הברחה שכן לא בדק את המשאית (נ/21).

יום 12.6.11:

במזכר נוסף של סלוצקי נאמר שמצפיה בדיסק המתעד את פעילות המחסום, עולה כי בשעה 17:58 נראית המשאית הלבנה עם הכיתוב "אקסודוס" כשהיא עוברת את המחסום ללא בדיקה לתוך שטח ישראל. בשעה 20:14 נראית שוב אותה המשאית עוברת את המחסום לשטח ישראל (ת/8(ד)).

כאשר הוצג הסרטון משעה 17:58 לפני עטא הוא העיד כי נאשם 1 הלחיץ אותו ואמר לו לשחרר מהר את המשאית בלי לבדוק כדי שלא יתפסו אותם, וכך עשה. ראה שיש במשאית ביצים. מדובר ברכב פלסטיני והוא מזהה את הנהג בפנים (נ/21).

בנוסף, ממזכר של סלוצקי הנוגע ל"ניתוח פלט מחקרי תקשורת - עתאד קבלאן" (ת/8(טו)) עולה כי ביום 12.6.11 בשעה 11:40 נכנס לטלפון הנייד של הנאשם מסרון מנאשם 1 ובו המילים: "הכסף איתי".

יום 18.6.11:

ממזכר של סלוצקי מיום 13.7.11 עולה כי צפה בדיסק המתעד את פעילות המחסום בימים 17-18/6. בשעה 19:32 נראית משאית לבנה עם הכיתוב "נחמיאס" בצבע אדום. בשעה 20:10 נראית משאית נוספת עוברת את המחסום לשטח ישראל. בשני המקרים לא ניתן היה להבחין במס' הלוחית (ת/8(יב)).

כאשר הוצג הסרטון משעה 19:32 לפני עטא הוא מסר כי מדובר בנהג שמספק מוצרים לשכונת חליילה אך לא היה לו תיאום להעביר את המשאית ולכן הוא החזיר את הנהג לשטחים לעשות תיאום. רק לאחר שקיבל בקשר אישור מהמת"ק, הכניס את המשאית. באותו יום בשעה 20:10 הבריוח משאית שהיו בה ביצים. בדק בדלת הצדדית. חושב שאשרף נהג בה. לא היה לה אישור והוא העביר אותה בגלל לחץ ואיומים של הנאשמים (נ/22).

יום 25.6.11:

עטא העיד כי ביום זה הבריוח משאית (נ/21).

האישום הרביעי - גרסתו של הנאשם

85. הנאשם הכחיש, כפי שפורט לעיל, כי היה מעורב בהברחות של משאיות וכי קיבל כספים עקב כך.

האישום הרביעי - דיון

86. גם במקרה זה, אל מול הכחשתו הכוללת של הנאשם, עומדות ראיות המאשימה התואמות לעדויות המעורבים.

כך, כאמור, מזכריו של סלוצקי אותם אישר עטא בעדותו.

כך עדותו של עטא לפיה המשאיות של ההברחות היו לבנות (עמ' 576), דברים שעולים ממזכריו של סלוצקי (ת/8(ג)), ת/8(ד), ת/8(יב)). עוד הוסיף עטא כי היו גם משאיות שהוחלפו במשך הזמן, כמו משאית עליה כתוב בכחול ותכלת (נ/24) - דבר שעולה בקנה אחד עם המזכר של סלוצקי בנוגע ליום 28.5.11 (ת/8(ג)).

כך עדותו של עטא לפיה המשאיות היו עוברות בשעות הבוקר המוקדמות או בערב, לא בזמן לחץ ופקקים, כדי שלא יחשדו (עמ' 584-585), כאשר מראיות המאשימה עולה כי המשאיות אכן עברו בשעות הערב המאוחרות והלילה.

87. ובכל הנוגע להעברות הכספים בין בני החבורה, ראה עדויותיהם של עטא וזאהי כמפורט לעיל.

האישום הרביעי - סיכום

88. לאור אלה, אני קובעת כי הנאשם ביצע את המיוחס לו באישום הרביעי.

האישום החמישי

89. בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן ברביעית, נוסף על כל האירועים שתוארו לעיל, ובהתאם לקשר האמור, במועדים שאינם ידועים במדויק, בין החודשים אפריל ליולי 2011, בעשרות רבות של הזדמנויות נוספות בהן שימשה החבורה במחסום, אפשרה החבורה מעבר של כארבעים משאיות נוספות, עמוסות מטען שטיבו אינו ידוע, משטח הרשות אל שטח ישראל.

90. עטא, כאמור, הודה והורשע ב-49 עבירות של לקיחת שוחד (ראה נ/14).

בעדותו מסר עטא כי ההברחות התבצעו במשך כחצי שנה, שתי משאיות במשמרת, כאשר הוא עבד כ-12 משמרות בחודש (עמ' 592). גם במשטרה מסר כי בכל חודש הם העבירו כ-10 משאיות (נ/17), וכי הוא לא יודע בדיוק כמה משאיות העבירו, אולי 50 (נ/24).

91. וראה בהקשר זה גם מזכר סלוצקי בנוגע למסרונים שהוחלפו בין הנאשמים ביום 13.5.11, המעידים, ככל הנראה, על העברת משאית במחסום (ת/8(ט)). יום זה אינו חלק מכתב האישום, אך הוא תומך בגירסה לפיה היו העברות רבות של משאיות מעבר לימים הנקובים בכתב האישום.

92. לפיכך, ומשנתתי אמון בעדויות אלו, אל מול הכחשתו הגורפת של הנאשם, לא נותר לי אלא לקבוע כי הנאשם ביצע גם את המיוחס לו באישום החמישי.

(ד) עבירת השוחד:

93. סעיף 290(א) לחוק, הקובע את עבירת השוחד, מורה כדלהלן:

"(א) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו..."

ס"ק (ב) לחוק מגדיר מיהו "עובד ציבור" לצורך עבירת השוחד:

"בסעיף זה, 'עובד ציבור' - לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור."

בנוסף, בסעיף 34כד לחוק נקבעו מספר חלופות להגדרת המושג "עובד ציבור".

94. הצדדים חלוקים בשאלה אם הנאשם, בתפקידו כמאבטח במחסום, היה "עובד ציבור" כהגדרתו בחוק.

95. המאשימה טוענת כי תפקידו של הנאשם כמאבטח במעבר, נחשב ל"עובד ציבור" כמשמעו בחוק. המאשימה מפנה לדנ"פ 10987/07 מדינת ישראל נ' ברק כהן (2.3.09) - לטענת המאשימה, בעניין ברק קבע בית המשפט העליון מספר קריטריונים להגדרת "עובד ציבור", וביניהם "חיוניות המשרה". במקרה זה, טוענת המאשימה, אין ספק שמאבטח של מודיעין אזרחי, אשר עובד במחסום, שומר בנוסף לשוטרים ולעיתים שומר במקום שוטרי מג"ב, מבצע עבודה חיונית. ולראיה, במחסום מועסקים מאבטחים 24 שעות ביממה. כן הפנתה המאשימה לשני קריטריונים נוספים שקבע בית המשפט העליון: מהות התפקיד שממלא התאגיד המעסיק את העובד, והיקף שיקול הדעת והסמכויות המוקנות לאנשים, כאשר ככל שהתאגיד ממלא תפקיד משמעותי יותר במסגרת פעילות המנגנון הציבורי, וככל שבמסגרת תפקיד זה הם מפעילים סמכויות משמעותיות יותר כלפי הציבור - כך תגבר הנטייה לראות בעובדי התאגיד כעובדים של "תאגיד המספק שירות לציבור" לצורך עבירת השוחד. ובמקרה זה, כאשר מבחינה מבצעית דינו של מאבטח כדין שוטר, כאשר סמכויות המאבטח הן גדולות, והאמצעים בהם משתמשים המאבטחים הם רבים, וכאשר שיקול הדעת של המאבטחים גדול (לרבות סמכות לירי או מעצר) - אין ספק שהתאגיד בו הם עובדים הינו תאגיד המספק שירות לציבור. בנוסף טענה המאשימה כי כאשר מאבטח מעביר משאית עם סחורה ללא בדיקה, הדבר פוגע באמון הציבור ובערך המוגן של תקינות הפעילות.

עוד הפנתה המאשימה לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, תשנ"ח - 1998 (להלן: "**החוק להסדרת הביטחון**") אשר סעיפים 3 ו-13 בו מתייחסים לסמכויות מאבטח ופורשים סמכויות רבות, וכן לסעיף 15א לחוק זה לפיו: "התוקף ממונה ביטחון ומאבטח - דינו כדין התוקף עובד ציבור לפי סעיף 381(ב) לחוק העונשין".

בנוסף הפנתה לנוהל 03.33.053 של אגף חקירות ומודיעין, המטפל בתלונות נגד אנשי אבטחה בגופים ציבוריים, בו יש כלל לתת עדיפות לטיפול בתלונות המוגשות על ידי אנשי אבטחה מתוקף היותם עובדי ציבור. עניין זה, לטענת המאשימה מראה כיצד המשטרה והמדינה רואות את המאבטחים.

96. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי המאבטחים במחסום אינם נחשבים כ"עובד ציבור" שכן הם עובדים של חברה אזרחית (חברת מודיעין אזרחי).

לדברי ב"כ הנאשם, פסק הדין בעניין ברק כהן אינו רלוונטי לענייננו, שכן פסק הדין מורה כי המבחן הקובע הוא תפקידו של מאבטח בגוף ציבורי בהתאם לחוק להסדרת הביטחון, אך חוק זה אינו חל על הנאשם, אלא חוק סמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, תשס"ה - 2005 (להלן: "**חוק הסמכויות**"), שעל פיו קיבל הנאשם את תעודת המאבטח שלו. ב"כ הנאשם התייחס ל-נ/37 שהוא תעודת המאבטח של הנאשם, שהייתה בתוקף בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. זוהי תעודה ירוקה עליה מצוין כי תפקיד המאבטח הוא באלימות ופח"ע בלבד ורק בעוטף ירושלים.

עוד טען ב"כ הנאשם כי אף אם ייאמר כי חברת מודיעין אזרחי נחשבת ל"תאגיד המספק שירות לציבור", מאחר שהיא מכשירה את המאבטחים, אזי ייאמר כי בגזרת עוטף ירושלים חברת מודיעין אזרחי בוודאי לא נחשבת לתאגיד שכזה, שכן הנאשם הוסמך אך לאבטחה מפני אלימות ופח"ע, ולא כמאבטח בודק, כפי שמוסמכים עובדי מודיעין אזרחי במקומות אחרים.

כן טען כי הנוהל שהגישה המאשימה אינו רלוונטי ולא כל מאבטח נחשב כעובד ציבור, מאחר שהכל פונקציה של הכשרה או הסמכה.

97. לאחר עיון בטיעוני הצדדים ובמקורות אליהם הפנו, הגעתי לכלל מסקנה כי תפקידו של הנאשם כמאבטח במחסום עולה בגדר "עובד ציבור" לצורך עבירת השוחד.

כאמור (בסעיף 22 לעיל), אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם, לפיה בתקופה הרלוונטית פעל הנאשם מכח הסמכויות.

יחד עם זאת, אני מוצאת כי הקריטריונים שנקבעו בפסיקה להגדרת "עובד ציבור", חלים גם על המקרה שלפנינו, אף שהחקיקה המסדירה את עבודתו של אחמ"ש בלשכת רשות האוכלוסין (בפרשת ברק כהן) שונה מזו המסדירה את עבודתו של מאבטח במעבר בעוטף ירושלים (בפרשה שלפנינו).

בפסק הדין הנ"ל בעניין ברק כהן, כאמור, בחן בית המשפט את הגדרת המושג "עובד ציבור" על רקע תכליתה, והגיע למסקנה כי יש לשים את הדגש על מהות השירות הניתן על ידי הגוף הפרטי במסגרת פעילות המנגנון הציבורי, ועל היקף שיקול הדעת והסמכויות המוקנים לעובדי התאגיד בעבודתם כלפי הציבור. בין היתר נבחנו חיוניות השירות, מעמד המאבטח בעיני ציבור המבקרים במקום, הקשר בין המעשים לבין התפקיד הציבורי, ותכלית דבר החקיקה והמטרות שהחקיקה נועדה לקדם.

ובמקרה שלפנינו:

בנוגע למהות השירות: מפקדי העוטף העידו לגבי מטרת המחסומים וחשיבותם, והדגישו את היותו של המחסום הגבול האחרון בין שטחי הרשות לבין שטח מדינת ישראל, ומכאן חשיבותו של המחסום במניעת פח"ע. מכך, אין ספק בחשיבות הרבה שמקיימים הגורמים המפעילים את המחסום כלפי הציבור בכללותו, ואין ספק בחיוניות השירות של המאבטחים במחסום (ראה למשל עדותו של גרבאווי בעמ' 196 וכן ת/24). בהקשר זה יש לציין כי מפקדי המחסום העידו שהמאבטחים במחסום השתתפו בכל התדרוכים היומיים שהועברו לכלל עובדי המחסום (ליאור כהן בעמ' 256, יהודה יהושע בעמ' 467) וכי הקב"טים האחראים עליהם היו כפופים למפקדי המחסום ולהוראותיהם (יהודה יהושע בעמ' 464). גם שיבוצי המשמרות של המאבטחים, אף שנעשו על ידי סדרנים של חברת מודיעין אזרחי, היו כפופים לאישור המפקדים (יהודה יהושע, עמ' 464). מכאן, אין ספק שהמאבטחים היוו חלק בלתי נפרד מהכוחות המאיישים את המחסום.

בנוגע לשיקול הדעת והסמכויות: ראה קביעתי בסעיף 22 לעיל, לפיה בידי המאבטח סמכויות לא מעטות ושיקול דעת רב.

בנוגע למעמד המאבטח בעיני הציבור: המאבטחים במחסום היו חלק בלתי נפרד משרשרת המחסום, כשבכל שלב במעבר של כלי רכב/אזרחים במחסום עמד מאבטח (ליאור כהן בעמ' 256, יהודה יהושע בעמ' 468). לפיכך, בעיני הציבור העובר במחסום, נחזה המאבטח כיתר עובדי המחסום וכמייצג את רשויות המדינה.

ועל כך קבע בית המשפט בעניין ברק כהן הנ"ל:

"מכל מקום, תהא מסגרת העיסוק אשר תהא, כלפי הציבור מדובר בעובדים מטעם רשויות המדינה. לפיכך,

בכל הנוגע לתכליותיהן של עבירות השוחד והערכים עליהן הן נועדו להגן... איני רואה מה טעם יש להבחין בין עובד הממלא תפקיד במסגרת המנגנון הציבורי, שמעסיקתו היא המדינה, לבין עובד הממלא תפקיד זהה, שמעסיקו הוא תאגיד פרטי. ביחס לשני סוגי העובדים יש להבטיח כי יפעילו את הסמכויות ה'ציבוריות' המוקנות להם ביושר ובהגינות תוך שמירה על טוהר מידות. ביחס לשני סוגי העובדים תביא שקילת שיקולים זרים על ידם בשל שוחד שניתן להם לפגיעה בתפקודו התקין של המינהל הציבורי. ביחס לשני סוגי העובדים תביא לקיחת שוחד על ידי העובד לפגיעה באמון הציבור ברשויות השלטון".

ובענייננו, כאשר התבצעו העבירות במחסום, עבירות שהיה בהן פוטנציאל לסכן את ביטחון המדינה ואת שלום הציבור, הן נעשו תוך שיתוף פעולה מלא בין מפקד המחסום לבין המאבטחים, כחלק בלתי נפרד מהמחסום ומעובדיו.

98. אשר על כן אני קובעת כי המאבטחים במעבר אל ג'יב הינם "עובדי ציבור" כהגדרתם ביחס לעבירת השוחד.

(ה) העבירות האחרות:

99. לעניין עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה, העידו ד"ר ינון יוני וד"ר צדיק שנטל, כי העברת ביצים שאינן עוברות תהליך מבוקר, עלולה לגרום להתפרצות מחלת הסלמונטוזיס שיכולה גם לגרום למוות (ת/7).

עטא, אשר העיד על הברחת ביצים לא מבוקרות במחסום, העיד כי לא בדק את כל המשאיות אלא חלקן בלבד, וכי מצא בחלקן ביצים מוברחות. בדבריו של עטא עדות מפורשת (להבדיל מהשערות) לגבי שני מקרים בהם ראה ביצים במשאיות.

100. מהראיות המפורטות לעיל עולה גם כי הוכחה עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, בין הנאשם, עטא, נאשם 1 ויתר הנאשמים, אשר מימשו את הקשר בעשרות מקרים של העברת משאיות שלא נבדקו ובניגוד להוראות, תמורת תשלום שקיבלו עטא, נאשם 1 והנאשם מהמבריחים.

(ו) סיכום:

101. לאור כל האמור לעיל, מאחר שהוכח כי הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של לקיחת שוחד לפי סעיף 290 לחוק (עשרות עבירות); ובעבירה של עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה לפי סעיף 218 סיפא לחוק (שתי עבירות).

ניתנה היום, י"ד אדר תשע"ה , 05 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**